

รัฐสภาสาร

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๔๒

๑๔ ตุลาคม ๒๕๐๐

☆ ภาพอาคารของประเทศไทยในปัจจุบัน

☆ รายงานการประชุมสภา ฯ ชุดใหม่

ถ้ามีปัญหเกี่ยวกับราชการแผ่นดิน ที่คณะรัฐ-
มนตรีเห็นสมควรจะฟัง ความคิดเห็น ของสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎร นายกรัฐมนตรีจะแจ้งไปยังประธานสภา
ขอให้เปิดอภิปรายทั่วไปในที่ประชุมของสภาก็ได้ ใน
กรณีเช่นว่านี้ สภาจะลงมติในปัญหาที่เปิดอภิปราย
มิได้.

รัฐสภาไทย

สำนักงานอำนวยการ ที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
โทร. ๔๗๑๙๒

นายเจริญ ปัทมาโร
(แทนสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)
เจ้าของและผู้อำนวยการ

นายประเสริฐ ปัทมาสุคนธ์
ผู้ช่วยผู้อำนวยการ

นายอาสา ทวีชัยอนันต์
บรรณาธิการ ผู้พิมพ์และผู้โฆษณา

นายสมักร อมาตยกุล
ผู้ช่วยบรรณาธิการ

นายเชอ สุวรรณภาณุ
ผู้จัดการ

นายสุวิชัย พันธเศรษฐ
ที่ปรึกษา

พิมพ์ที่โรงพิมพ์รับพิมพ์ เลขที่ ๑๗ ถนนแพรงกุฎ พระนคร

วัตถุประสงค์

★ เพื่อเผยแพร่รชขอบเสรีประชาธิปไตย
เพื่อเสนอข่าวสารวิชาการ ในวงงานรัฐสภา
และอื่น ๆ ทั้งภายในและต่างประเทศ

กำหนดออก

★ ทุกวันที่ ๗, ๑๔, ๒๑, และ ๒๘
ของเดือน

อัตราค่าบำรุง

๕ เดือน ๓๕ บาท หนึ่งปี ๖๐ บาท
จำหน่ายปลีกฉบับละ ๑.๕๐ บาท

การเงินและบอกรับ

★ ส่งล่วงหน้า ในนาม ผู้จัดการ ที่ สำนักงาน
อำนวยการ (เช็คไปรษณีย์หรือธนาณัติ
โปรดส่งจ่าย ป.ณ. บางกระบือ)

ส่งเรื่องบำรุง

★ ส่งบรรณาธิการหรือผู้ช่วยที่สำนักงาน
อำนวยการ

LIART

สารบัญ

ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๔๒

๑๔ ตุลาคม ๒๕๐๐

	หน้า
บรรณาธิการแถลง	๕
การประชาสัมพันธ์	๕
รายชื่อากรของประเทศไทยในปัจจุบัน	๕
พระราชกฤษฎีกาให้เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	๑๗
ประเภทที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๐๐	๒๕
งานของสภาผู้แทนราษฎร	๒๗
รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร (ชุดใหม่) ครั้งที่ ๓/๒๕๐๐	๓๐
รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร, ตอนเปิดอภิปรายทั่วไป (ต่อ)	๔๑
บันทึกข่าว	๔๘

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ห้างหุ้นส่วนจำกัด สีสลม เชียงไฮ้เฟอ์นิเจอร์

และ

บริษัท สีสลมก่อสร้าง จำกัด

เลขที่ ๗๙๕-๗๙๗ ถนนสีลม ใกล้วัดแขก พระนคร โทร. ๓๑๙๖๕

รับทำการออกแบบตกแต่งสถานที่ จำหน่ายและรับสร้างเครื่องเรือน
โดยช่างเชียงใหม่ รับทำการสร้างอาคารและออกแบบโดยสถาปนิกผู้ชำนาญ.

งานดี ราคาเขา แบบทันสมัย

อบไม้ - ไล่ไม้

ทำได้แก่้อและประตูหน้าต่างแบบมาตรฐานและทันสมัย

โดยใช้ไม้อบที่แห้งสนิทจากโรงอบไม้ทันสมัย

โปรดติดต่อ

โรงงานประดิษฐ์ประตูหน้าต่าง บางโพ โทร. ๔๗๑๓๙

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ โทร. ๓๒๔๔, ๒๑๑๓๙, ๒๒๑๔๐

บรรณาธิการเฉลย

ไม่ว่าในสังคมใด หรือจะจำกัต้องให้เด็กดงเป็นรูปสถาบันอะไรก็ตาม ย่อมจะต้องมีประชาชนนับแต่ต้องกลุ่มขึ้นไปเข้ามาประกอบเป็น ผู้เกี่ยวข้อง และมีส่วนได้ส่วนเสีย ร่วมอยู่ด้วยเสมอไป

ฉะนั้น ในการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างสถาบันกับประชาชนหลาย ๆ กลุ่ม เมื่อมองจากด้านประชาชนเพียงกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด หรือหลายกลุ่ม ก็จะเกิดความเข้าใจผิด และ อาจมีข้อขัดแย้งต่อสถาบันนั้นขึ้นได้ไม่มากก็น้อย เพราะเป็นสิทธิเสรีภาพของประชาชนแต่ละกลุ่มที่จะมีความคิดเห็นของตนเอง ประกอบกับสถาบันสังคมในระบบประชาธิปไตยทุกวันนี้ก็เป็นที่ยอมรับกันแล้วว่า การรับฟังความคิดเห็นและที่ท่าของประชาชนนั้น เป็นสิ่งที่สถาบันต่าง ๆ ควรกระทำ และควรส่งเสริมสนับสนุนอย่างยิ่ง ความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชาชนก็ ระหว่างประชาชนต่อสถาบันก็ มักจะเกิดขึ้นเสมอ จึงเป็นหน้าที่สำคัญของสถาบันนั้นที่จะต้องพยายามขจัดความขัดแย้งของประชาชนที่มีต่อสถาบันให้หมดสิ้นไป ด้วยการกระทำความเข้าใจที่ถูกต้องกัน

การติดต่อสัมพันธ์ที่ไม่ราบรื่น หรือไม่มี ความเข้าใจกันดีต่อกันนี้ โดยมากมักจะเกิดจากการไม่รู้ "ข้อเท็จ" และ "ข้อจริง" กล่าวคือ ประชาชนไม่รู้หรือไม่ยอมเชื่อในการปฏิบัติดำเนินงานของสถาบันนั้นนั่นเอง หากสถาบันใดยึดมั่นอยู่ในแนวทางแห่งประชาธิปไตย

โดยแท้ไม่คาดจนคาดแล้ว วิธีที่จะรู้จักความเข้าใจผิดที่ประชาชนมีต่อสถาบันก็จะง่ายเข้า โดยให้ประชาชนได้รู้ข้อเท็จจริงในการปฏิบัติดำเนินงานของสถาบันอย่างมีเหตุผล เพราะการที่จะพูดจะทำความเข้าใจกันให้รู้เรื่อง ให้บังเกิดความเต็มใจต่อกันเยี่ยงคนในระบบประชาธิปไตยนั้น ต้องอาศัยการแถลงให้รู้โดยมีพื้นฐานมาจากถ้อยคำหรือจากความจริงอย่างเปิดเผย แล้วความด้วยการชี้แจงเหตุผลประกอบ เพราะข้อเท็จจริงที่ยังมีเหตุผลประกอบอย่างสมเหตุสมผลนั้น จะทำให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่นได้ตลอดไป.

ออกวางตลาดแล้ว

หนังสือวิชาการเล่มแรกและเล่มเดียวในประเทศไทย คือ :-

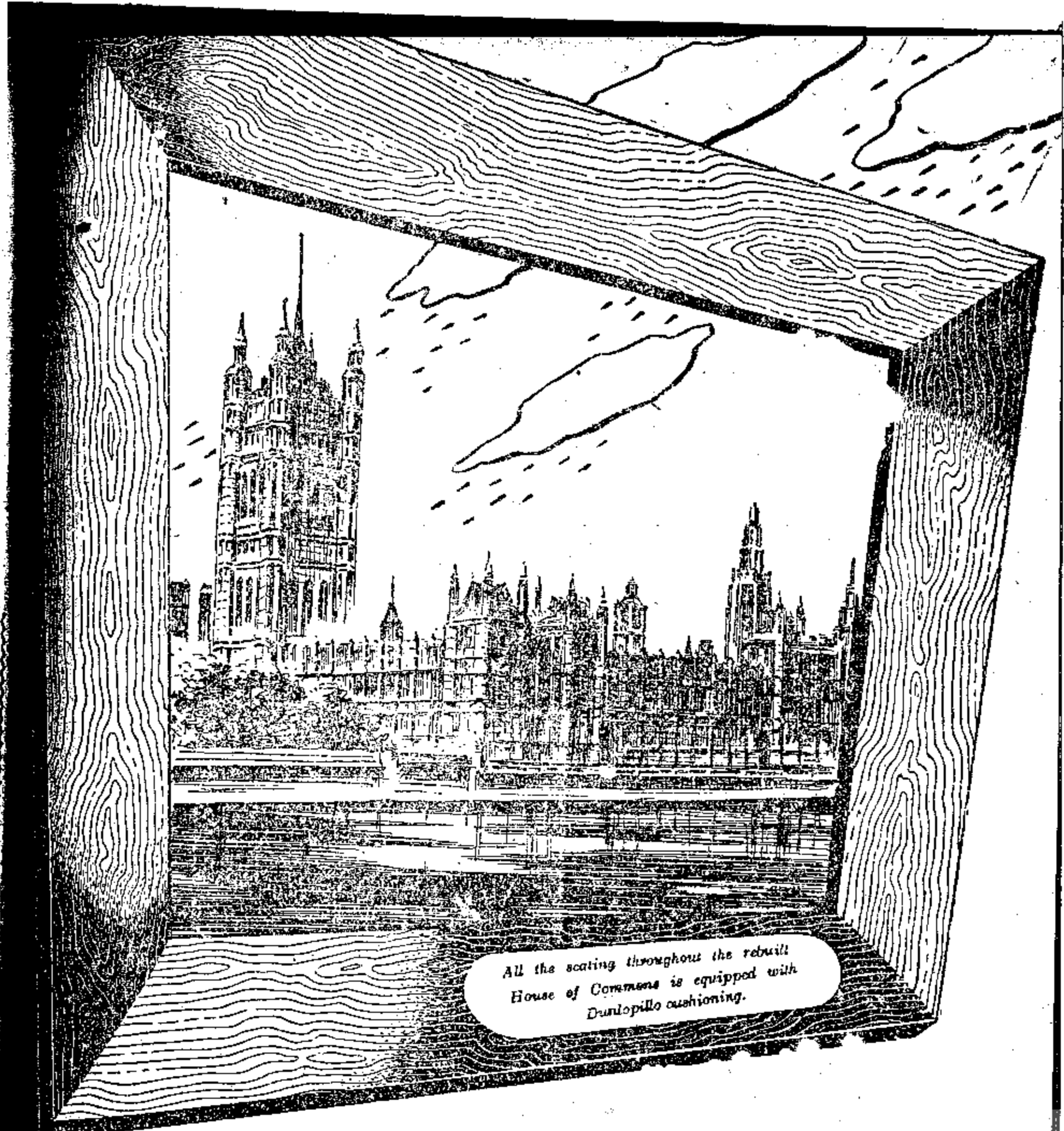
“การประชาสัมพันธ์” (PUBLIC RELATIONS)

เรียบเรียงโดย สะอาด ดัณสุภผล น.บ.

ด้วยความร่วมมือของ ดร. วิทย์ ศิวะศรียานนท์

เป็นหนังสือสำหรับนักปกครอง นักการเมือง และ นักบริหารงานขององค์การต่าง ๆ ตลอดจนบรรดานักศึกษาและบุคคลผู้ห่วงความก้าวหน้าทั้งหลาย จำหน่ายตามร้านหนังสือทั่วไป ราคาเล่มละ ๒๕ บาท

สำหรับข้าราชการสังกัดกระทรวงมหาดไทย เช่น ตำรวจ, นายอำเภอ, พนักงานอัยการ ฯลฯ พิมพ์ดีดราคาพิเศษเพียงเล่มละ ๓๘ บาท (ค่าส่งเพิ่มเล่มละ ๒ บาท) หนังสือออกวางจำหน่ายในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๐ ตั้งเข็มนาฬิกาหรือชานาณิศ์ ตั้งจ่าย ปท. บางตำราฉบับ เพียงแห่งเดียวในนาม นายวิจิตร นิละไพจิตร สำนักงานแนะนำทางกฎหมายและประนอมข้อพิพาท อาคาร ๘ ถนนราชดำเนินกลาง พระนคร โทร. ๒๔๑๔๒ (เอเจนต์ต่างจังหวัดติดต่อโดยตรงจะได้ลดพิเศษ)

All the seating throughout the rebuilt House of Commons is equipped with Dunlopillo cushioning.

DUNLOPILLO โคม่อาคารและที่นั่ง

ผู้แทนประเทศอังกฤษที่สร้างใหม่ ซึ่งจำเป็นใช้วัสดุที่
 มีคุณสมบัติสูงส่ง สมเกียรติ เป็นตัวอย่างนำพ่วงไปยังความ
 เป็นที่พึงพอใจแห่ง DUNLOPILLO ตามอาคารต่างๆ นอก
 จากอาคารระบายนํ้าและถนนทางเป็นพิเศษแล้ว
 DUNLOPILLO ยังให้หลายอย่าง ไม่ยวบตัวหรือเสียรูปเลย ทั้งประ
 มาณ ยาง ดันลอป ย้ำกัต ลอนดอน
 ผู้ประดิษฐ์อุตสาหกรรมยางฟองน้ำ
 โคม่อาคารและที่นั่งในประเทศไทย - บริษัท แองโกล-ไทย คอร์ปอเรชั่น จำกัด

หัดการซ่อมทั้งหมด ขอเชิญช่างออกแบบติดต่อ บริษัท
 ดันลอปก่อนเลือก DUNLOPILLO แบบไทย เพราะรายการเปลี่ยน
 แปลงเล็กน้อยในการให้แบบซ่อมเข้ามาซึ่งประหยัดได้มากซึ่งเรา
 มีแบบมาตรฐานไว้ให้เลือกมากมาย เรามีเจ้าหน้าที่พิเศษสำหรับ
 ตอบคำถามและปัญหาต่างๆ ของช่างออกแบบไว้พร้อมมูลด้วย

สลากกินแบ่ง ฯ กำลังขายดี

๒ เลี้ยว ๑๐ บาท

สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลได้เปลี่ยนกำหนดวันออกสลากใหม่
ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๐๐ เป็นต้นไป โดยกำหนดออกรางวัลใน
วันที่ ๔, ๘, ๑๒, ๑๖, ๒๐, ๒๕ และ ๓๐ ของเดือน เริ่มแต่เวลา
๑๖.๐๐ น.

เงินรางวัลจ่ายเต็มทุกงวด

สลากจำหน่ายไม่เหลือ

เชิญเป็นสมาชิกรับหนังสือข่าวภาพประเทศไทย (THAILAND ILLUSTRATED)

ค่าข่ารุงปีละ ๙๐ บาท จำหน่ายปลีกเล่มละ ๘ บาท

รับไปจำหน่ายจำนวนมากลด ๒๐ % ติดต่อดีที่

แผนกโฆษณาของสลากกินแบ่งรัฐบาล

สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล โทร. ๒๔๖๔๓-๘

LIERT

การประชาสัมพันธ์

โดย สะอาด ถิ่นศุภผล

(ต่อจากฉบับก่อน)

นักประชาสัมพันธ์

คำว่านักประชาสัมพันธ์ หรือ Public Relations Man นี้ หมายถึงผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญในวิชาชีพการประชาสัมพันธ์โดยเฉพาะ แต่ลักษณะของนักประชาสัมพันธ์ที่สมบูรณ์แบบแท้จริง The Ideal Public Relations Man นั้น จะไม่มีครบองค์อยู่ในบุคคลใดได้โดย เพราะว่าคุณสมบัติลักษณะขึ้นอยู่กับกรรมพันธุ์ สภาพแวดล้อมและความชำนาญของชีวิตที่แตก ต่างกัน ไม่มีใครที่จะรู้อะไรได้ไปเสียทุกอย่าง และก็ไม่มีใครที่มีชีวิตจิตใจเหมาะสมที่สุดครบ องค์ทุกประการได้โดยไม่มีข้อสงสัย ถึงกระนั้นจากการค้นคว้าศึกษาถึงวิชาชีพทางการประชาสัมพันธ์ เราก็อาจจะกำหนดและประมวลคุณลักษณะของนักประชาสัมพันธ์ที่สมบูรณ์แบบ แม้ จะเป็นคุณลักษณะที่เป็นได้แต่เพียง "ในฝัน" ก็ตาม ก็จะเป็นประโยชน์ให้ผู้สนใจในวิชาชีพ นี้ ได้ใช้เป็นแนวทางประมาณคนและปรับปรุงตัวเอง ให้บรรลุผลในวิชาชีพนี้อยู่ในขั้นมี สมรรถภาพพอทำได้

EDWARD L. BERNAYS ได้กล่าวถึงคุณลักษณะเบื้องต้นของนักประชาสัมพันธ์ ที่สมบูรณ์แบบไว้ดังนี้

๑. จะต้องเป็นคนที่มีนิสัยและความมั่นคงในวิชาชีพนี้ โดยการคาดคะเนแต่ใคร่ ครองอยู่อย่างถ่องแท้ ในปัญหาใด ๆ อย่างละเอียดถี่ถ้วน

๒. จะต้องเป็นคนมุ่งมั่นในการทำงานอย่างจริงจัง และมองคูปัญหาค่าง ๆ ให้ทะลุปรุโปร่ง

๓. จะต้องเป็นคนปราศจากอคติ รักความจริงและสุจริตรอบคอบ

๔. จะต้องมีความอดทนหรืออดทน

๕. จะต้องมีความสามารถในการสังเคราะห์และวิเคราะห์ปัญหาค่าง ๆ คุณลักษณะอื่นนอกจากจะเป็นพื้นฐานมีมาทางธรรมชาติแล้ว เขามันจะต้องผ่านการฝึกฝนวิชาการตั้งคัมค่างค์กรและเรียนรู้กฎโครงการประชาสัมพันธ์มาพอสมควรด้วย

คุณลักษณะจำเป็นเบื้องต้นของนักประชาสัมพันธ์คือ ต้องเป็นผู้สนใจในความรู้อย่างกว้าง และมีพลังทางจิตใจที่จะทำงานในตำแหน่งที่มีความรับผิดชอบของสังคมให้มีความกลมเกลียวราบรื่น ส่วนในด้านบุคลิกคุณลักษณะและจิตใจนั้นเป็นดังคำขวัญประการหนึ่ง ซึ่งจะต้องพิจารณาถึงความคล่องแคล่ว นิสัยประจำตัว ตลอดจนความเด็ดเดี่ยวหนักแน่นในการทำงาน ชอบที่จะหาความรู้ความเข้าใจมากกว่าการจดจำเป็นเกร็ดตรง ต้องเป็นคนใจเย็น ไม่คำนึงการใด ๆ โดยอารมณ์ ทำงานโดยคำนึงถึงเหตุผลและผลประโยชน์ได้เสียของประชาชนด้วย นอกจากนี้จะต้องมีความรู้พฤติกรรมของสังคม และสภาพความเป็นไปของประชาชนกลุ่มต่าง ๆ ที่ต้องเกี่ยวข้องอยู่เสมอ ทั้งนี้หมายความว่า ยิ่งเรียนรู้พฤติกรรมได้ละเอียดลออและมากเพียงใด ก็ยิ่งทำให้การดำเนินงานวิชาชีพการประชาสัมพันธ์ได้ผลคัมคัมยิ่งขึ้นเท่านั้น เปรียบได้เหมือนการเดินเรือท่ามกลางคลื่นลมและความเว้งว้างของมหาสมุทร ถ้าปราศจากเข็มทิศหรือความรู้ทิศทาง และไม่มีความรู้เกี่ยวกับสภาพคลื่นลมและสภาพท้องทะเลเพียงพอแล้ว ก็ยากที่จะนำเรือไปสู่อุทิศหมายปลายทางได้

ความรู้เกี่ยวกับศิลปการสร้างความสำเร็จ เป็นคุณลักษณะอีกสิ่งหนึ่งซึ่งนักประชาสัมพันธ์จะขาดเสียมิได้ การที่จะชักชวนให้ประชาชนมีความเชื่อและเห็นชอบด้วยนั้น นักประชาสัมพันธ์จะต้องรู้ว่า จะแสดงข้อเท็จจริงอย่างไร ใช้เหตุผลประกอบอย่างไร และปรับปรุงแต่งด้วยพละการในการสร้างความสำเร็จ (Persuasive power) อย่างไร และจะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับช่องทางกับระเบียบประเพณีและวิถีชีวิตจิตใจของกลุ่มประชาชนอย่างไรบ้าง

ปัจจุบันนี้สภาพของสังคมกำลังพัฒนาไปสู่ประชาธิปไตย นั่นคือสังคมยอมรับนับถือสิทธิเสรีภาพของประชาชน ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพในความคิดเห็นและที่ท่าของตน จึงมีงานนับเป็นต้นตอหนึ่งว่า "จงให้ประชาชนได้รู้ข้อเท็จจริงและเหตุผล" ในสังคมที่มีรูปแบบประชาธิปไตยนี้ "ข้อเท็จจริง" จึงเป็นดังคำขวัญที่ควรเปิดเผย เพราะเราคงได้ยินคำถามกันอยู่ทั่วไปว่า "อยากทราบข้อเท็จจริงเป็นประการใด" หรือ "อยากรู้ว่ามีรายงานหรือข้อความใดเกิดขึ้นอยู่อย่างไร" เป็นต้น ซึ่งตามธรรมดาแล้ว การที่จะพูดกันให้รู้เรื่องหรือบังเกิดความเข้าใจเต็มใจได้แล้ว ก็ต้องมีพื้นฐานความรู้ขึ้นมาจากรู้ข้อเท็จจริง ดังประกอบต่อไปก็คือ "เหตุผล" ซึ่งควบคู่ไปกับ "ข้อเท็จจริง" เพราะข้อเท็จจริงที่ผนวกกับเหตุผล จะเป็นดังที่นำมาซึ่งความเชื่อมั่นโดยสมบูรณ์

สภาพสังคมในปัจจุบันมีรูปร่างสถาปัตยกรรมและแน่นอนหนา ดังนั้นทางดัดที่จะเข้าถึงประชาชนโดยสะดวกและรวดเร็ว ก็อยู่ที่ทุกยุคทุกสมัย คือบุคคลชั้นหัวหน้าของประชาชนกลุ่มต่าง ๆ เพราะผู้ที่จะเป็นหัวหน้าของกลุ่มต่าง ๆ ได้ ก็คือผู้ที่มีอิทธิพลเหนือจิตใจของประชาชนกลุ่มนั้นเป็นผู้ที่กามติหรือความคิดเห็นของประชาชนในกลุ่มของตนไว้ในอุ้งมือ เขาเป็นผู้ที่ทุกคนภายในกลุ่มของเขายอมรับนับถือ และนิยมคล้อยตามอยู่แล้ว ดังนั้นถ้าเข้าถึงบุคคลผู้เป็นหัวหน้าผู้ใดก็ตามที่เป็นทางดัดที่จะเข้าถึงประชาชนในกลุ่มนั้น ๆ ได้ ถ้าบุคคลนั้นมีความเชื่อให้บรรดาบุคคลที่เป็นหัวหน้าของกลุ่มประชาชนทั้งหลายเห็นชอบด้วย ก็เป็นผลเท่ากับได้ปลุกฝังความเชื่อให้แก่ประชาชนกลุ่มนั้นทั้งกลุ่มแล้วนั่นเอง

ระเบียบประเพณีของชนกลุ่มใด ก็คือมรดกทางสังคมที่สั่งสมเชือกถือ และยึดประเพณีปฏิบัติกันมานานนับเนื่องมาหลายชั่วอายุคน จนนานวันก็แทรกเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตจิตใจของคนกลุ่มนั้น มีผู้เปรียบได้ว่า ระเบียบประเพณีถ้าจะพูดให้ฟังกันเข้าใจง่าย ๆ ก็คล้ายกับที่คน ๆ หนึ่งเดินยาหนุ่ตัดดินนามไปยังบ่อน้ำ เพื่ออาบน้ำและดื่กน้ำมาไว้ด้อย คนอื่น ๆ ก็อยากพากันไปยังบ่อน้ำนั้นบ้าง โดยยาหนุ่ตัดดินนามไปตามเส้นทางเดียวกับชายคนแรก เป็นเช่นนี้เรื่อย ๆ มาจนรอยทางเดินดินนั้นกลายเป็นถนนที่คนรุ่นต่อ ๆ มาใช้เดินไปยังบ่อน้ำเป็นประจำทุกวันคนคงใช้เส้นทางนั้น ไม่มีใครคิดที่จะเดินยาหนุ่เป็นเส้นทางใหม่ ซึ่งก็ไม่มีใครให้เหตุ

ผลแก่ตัวเองได้ว่า ทำไมจึงต้องไต่เต้าทางดั่งเดิมนั้นเล่า ประเพณีก็เช่นเดียวกัน เป็นมรดก
 ดั่งลมที่คนรุ่นต่อ ๆ มาได้รับช่วงยึดถือ เป็นที่ยอมรับปฏิบัติอย่างจริงจังใจของประชาชนในสังคม
 นั้น อันจะเป็นปฏิสัมพันธ์กับการโคกคามที่ชัดแจ้ง แต่ถ้าวการนั้นเป็นไปในทิศทางเดียวกับระเบียบ
 ประเพณี ก็ย่อมได้รับพลังหนุนให้เป็นไปด้วยดีสมประสงค์ ระเบียบประเพณีย่อมมีอิทธิพล
 ตลอดจนแก่แทรกซึมอยู่แม้ชีวิตในครอบครัว ไปจนถึงภายนอกซึ่งอาจเป็น โรงเรียน สถานที่
 ราชการ สโมสร สโมสร บริษัทร้านค้า ตามร้านค้าตามท้องถนน แม้จนกระทั่งในรัฐ
 สภาและในที่ประชุมคณะรัฐมนตรี นักประชาสัมพันธจะต้องเรียนรู้ระเบียบประเพณีของสังคม
 โดยเฉพาะของกลุ่มประชาชนที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน และพิจารณาดำเนินการประชาสัมพันธ
 ให้สอดคล้องกับระเบียบประเพณีของกลุ่มประชาชนไว้เสมอ

ในด้านกรำกัณถึงชีวิตจิตใจของกลุ่มประชาชน เป็นสาระสำคัญอีกประการหนึ่ง
 ที่ประกอบอยู่ในคุณลักษณะของนักประชาสัมพันธนั้น พิจารณาได้ว่า งานประชาสัมพันธเป็น
 งานที่กระทำต่อกับบุคคล ซึ่งเป็นมนุษย์ มีชีวิตจิตใจ มีอารมณ์ มีความไหวพริ้ว และมี
 ความคุ้นเคยชำนาญทางสภาพจิตใจแตกต่างกันออกไป และประชาชนกลุ่มหนึ่ง ๆ ก็มีชีวิตจิตใจ
 อันเป็นเดี่มเหมือนธาตุแท้ของตนเอง เป็นลักษณะทางจิตใจที่นักประชาสัมพันธจะต้องวิเคราะห์ให้
 เห็นว่ากลุ่มประชาชนกลุ่มนั้น ๆ มีชีวิตจิตใจเป็นอย่างไร เช่นชาวชนบท ชาวกรุง พ่อค้า ชนชั้น
 ที่ได้รับการศึกษาชั้นสูง ชนชั้นที่ได้รับการศึกษาชั้นต่ำ ชาวเหนือ ชาวใต้ ชาวทะเล ชาว
 ตะวันออกเฉียงเหนือ หรือเช่นกลุ่มประชาชนชาวต่างประเทศ เช่น ชาวจีน ประชาชนญี่ปุ่น
 ประชาชนชาวอังกฤษ ประชาชนอเมริกา เหล่านี้เป็นต้น ต่างก็มีชีวิตจิตใจประจำกลุ่มแตกต่าง
 กันไปคนละแบบอย่าง ตัวอย่างสภาพชีวิตจิตใจของประชาชนกลุ่มต่าง ๆ ที่อาจจะหยิบยกมาให้
 เห็นความแตกต่างได้ง่าย ๆ เช่น ชีวิตจิตใจของชาวบ้านนอกหรือที่เรียกว่าชาวชนบทนั้น ประ
 มาณได้จากสภาพเหล่านี้คือ มีความเป็นอยู่ง่าย ๆ เจริญความยากลำบากจนรู้สึกเป็นธรรมดา
 ตามวิถีของชีวิต ระดับการศึกษาต่ำหลัง มีความรู้เกี่ยวกับความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์อยู่ใน
 วงจำกัด คนในท้องถิ่นหนึ่งรู้จักมักคุ้นกันอย่างทั่วถึง รักถิ่น รักระเบียบประเพณีเดิม พุคคย

กันด้วยดำเนินอย่างด้นองกัน สมองในเรื่องง่าย ๆ แคบ ๆ ผิดกับคนในกรุงอย่างตรงกันข้าม
ถ้าจะถามหรือทำให้ชาวชนบทเห็นว่าการเดินทางไกลด้วยเท้าเป็ดนั้นเป็นเรื่องลำบาก หรือควร
ได้รองเท้าเป็นประจำ หรือควรคงพูดซ้ำเอ็งมึงกู หรือใช้ภาษาศัพท์แสง เช่น “ประสิทธิภาพ-
ประสามติ-เศรษฐิกย์-พลังงานลม” ก็จะกลายเป็นเรื่องที่ชาวชนบทหงหรือฮา เพราะขัดแย้ง
หรือซับซ้อนกว่าสภาพชีวิตจิตใจของพวกเขา แต่ก็นำมาพูดกับชาวกรุง ซึ่งมีการศึกษาดีกว่า
พูดกว้างขวางกว่า และระดับชีวิตอยู่เหนือพื้นเดิมมากกว่า ก็คงเป็นที่รู้เรื่องกันเป็นของธรรมดา
อีกประการหนึ่ง ประชาชนในประเทศหนึ่ง ๆ เช่น ชาวญี่ปุ่น ชาวไทย ชาวอินเดีย ชาวอเมริกัน
ชาวฝรั่งเศส หรือชาวอังกฤษ ต่างก็มีสภาพชีวิตจิตใจแตกต่างกัน บางประเทศก็มีความรักชาติ
อย่างรุนแรง บางประเทศที่พึ่งได้รับเอกราชหลังจากการตกเป็นเมืองขึ้นมาร้อยปีก็มีปมค้อยใน
เรื่องความเป็นเมืองชน บางประเทศก็มีปมค้อยในเรื่องประเทศใหญ่โตแต่เปิดแต่ไม่ได้เรื่อง
บางประเทศก็หวาดกลัวเหตุการณ์บางอย่าง บางประเทศก็รักระเบียบและประหยัดตัวอย่าง
เคร่งครัด บางประเทศก็รักเสรีภาพและใจกว้าง บางประเทศก็มีอารมณ์อ่อนไหวรุนแรงง่ายตา
หรือกลุ่มประชาชนผู้เป็นลูกครึ่ง (half-born) เชื้อสายคนต่างควัดัญชาติต่าง ๆ ย่อมมีแรงคั้น
ของปมค้อยในเรื่องครึ่งชาติต่างกันอย่างไร เหล่านี้เป็นต้น ซึ่งงานการประชาสัมพันธ์ที่จะใช้กับ
ประชาชนกลุ่มใด อาจจะเลือกปฏิบัติโดยใช้วิธีเรียกของความเห็นอกเห็นใจ วิธีสร้างอารมณ์
สะเทือนใจ วิธีปลุกใจหรือเร้าใจ วิธีรวมพลังจิตใจหรือวิธีจูงใจให้เห็นปมค้อยปมเด่น อย่างใด
อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน แล้วแต่จะพิจารณาคว้า วิธีไหนจะใช้ได้ผลกับชีวิตจิตใจของ
กลุ่มประชาชนนั้น ๆ

การขแรงหรือแสดงความเห็นออกมาให้ผู้อื่นเข้าใจแล้วเห็นคด้อยตาม นับเป็น
กิจปลูกประการหนึ่งของการประชาสัมพันธ์ นักประชาสัมพันธ์มีเพียงแต่จะมีความสามารถถ่าย
ทอดความคิดเห็นของตนออกมาเท่านั้น เขาจะต้องสามารถถ่ายทอดความคิดเห็นของดถาบันซึ่ง
เขาทำหน้าที่เป็นที่อยู่ ไปให้ประชาชนเข้าใจและเห็นคด้อยตามความคิดเห็นของดถาบันด้วย
แม้ว่านักประชาสัมพันธ์คนใดจะไม่ใช่นักวางคดปล ไม่ใช่นักประพันธ์ มิใช่ นักกายรูป กาย
ภาพยนตร์ แต่เขาก็ควรจะมีควมสามารถเลือกใช้หรือควบคุมนักพูดนักเขียนเหล่านั้น ให้ถ่าย
ทอดความคิดเห็นของดถาบันสู่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ถ้าหากเขาจะ
เป็นนักวางคดปลหรือนักประพันธ์เดี่ยวเองแล้ว ก็จะเป็นนักประชาสัมพันธ์ที่มีความสามารถยิ่งขึ้น

ที่เดียว ฉะนั้นผู้คิดปรของการแสดงความคิด ควรมีความหมายกว้าง ๆ ว่า เขาจะต้องเป็น
 นักคิดที่พร้อมจะถ่ายทอดความคิดเห็นใด ๆ ออกไป โดยใช้สื่อการประชาสัมพันธ์เป็นกลไก
 การถ่ายทอดให้เหมาะสม การเป็นนักคิดในที่นี้ หมายถึงการคิดเพื่อก่อและคิดอย่างกว้างขวาง
 รวมทั้งความรู้เกี่ยวกับงานและนโยบายของสถาบันเป็นอย่างดีด้วย ทั้งนี้ของคิดอย่างผู้มีความคิด
 พอดีที่จะทำนึ่งถึงสภาพเป็นจริงในสังคม การคิดจะก่อตัวรูปด้วยการตัดสินใจ มีสมองต้องแกว่ง
 ในการประมาณสถานการณ์จากปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งหมายถึงการคาดคะเนปัญหาปัจจุบัน
 และผลที่จะเกิดขึ้น ตลอดจนปัญหาอื่น ๆ ที่จะมิให้เผชิญอีกในภายข้างหน้า และผลของปัญหา
 นั้น ๆ ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นในวันข้างหน้าได้อย่างแม่นยำ รวมความได้ว่า ศิลปการคิดและการถ่าย
 โยคความคิดเห็นนี้ เป็นสิ่งที่มาจากความชำนาญนั่นเอง

การประชาสัมพันธ์นับเป็นปรัชญาใหม่ของการบริหารงานในปัจจุบัน และเป็น
 ปรากฏการณ์ที่สถาบันจะก่อคำนึงใจได้เสมอ ปรัชญาใหม่เหล่านี้ มีผู้นิยามไว้ดังเช่นผู้อำนวยการฝ่าย
 ประชาสัมพันธ์ของบริษัทเจเนอราล มอเตอร์ แห่งสหรัฐอเมริกา ได้เคยกล่าวไว้ว่า "การ
 ประชาสัมพันธ์เป็นที่ทำมุดฐานของจิตใจ และเป็นปรัชญาของการบริหารงาน ซึ่งคำนึงหรือ
 กำหนดผลประโยชน์อันกว้างขวางของประชาคมไว้เป็นประการแรกในการตัดสินใจดำเนินการใด ๆ
 ทุกครั้ง ด้วยความดีและความปราศจากพันธะความเห็นแก่ตัว" ดังนั้น ถ้าจะกล่าวว่าการ
 ประชาสัมพันธ์เป็นกระบอกเสียงของสถาบันแล้ว ก็ควรจะได้อีกว่า เป็นทั้งกระบอกเสียง
 ของประชาชนด้วย จึงได้มีผู้เปรียบนักประชาสัมพันธ์ว่า เป็นกระจกเงาบ้าง เป็นแพทย์สังคม
 หรือเป็นอัยการของสังคมบ้าง หรือเรียกระบบงานของการประชาสัมพันธ์ว่า "ระบบยุคจิต"
 ระบบทางคู่ (Two-way process) ซึ่งผิดกับทวิชนวนารวมตา (Publicity) ซึ่งเป็นระบบ
 ทางเดียว หรือซึ่งเป็นเพียงส่วนหนึ่งของการประชาสัมพันธ์เท่านั้น นักประชาสัมพันธ์มีภาระหน้าที่
 ทางสังคมคือคอยทำหน้าที่ตามผลประโยชน์ทั้งฝ่ายสถาบันและฝ่ายประชาชน โดยมีอุดมคติเพื่อ
 สร้างความเจริญราบรื่นของทั้งสองฝ่าย ปัจจุบันวิชาสหทางการประชาสัมพันธ์ ได้เป็นที่ยอมรับ
 แล้วว่ามีความสำคัญและมีสถานะในสังคมเช่นเดียวกับวิชาชีพอื่นที่ทรงเกียรติอื่น ๆ เช่น แพทย์
 สังคมสงเคราะห์ นักกฎหมาย ฯลฯ รัฐบาลของอารยประเทศต่าง ๆ องค์การสำคัญ ๆ
 และบริษัทร้านค้าที่ใหญ่โต ได้มีนักประชาสัมพันธ์เป็นที่ปรึกษาชั้นสูงรวมอยู่ในคณะผู้บริหารงาน

๕๕ ทงต้น มหาวิทยาลัยที่สำคัญในประเทศต่าง ๆ ได้มีหลักสูตรการประชาสัมพันธ์สอน ซึ่งโดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกา ได้มีผู้ศึกษาดำเนินในสาขาวิชานี้ถึงระดับปริญญาเอกแล้วก็มี

ที่ว่าการประชาสัมพันธ์เป็นปรัชญาใหม่นี้ ได้มีการสรุปหัวใจของปรัชญาการประชาสัมพันธ์ไว้เป็น ๓ ประการ คือ

ประการที่หนึ่ง บริการประโยชน์ของประชาชน (Serving public's interest) ในประชาชนหนึ่งอาจแบ่งเป็นประชาชนกลุ่มต่าง ๆ ตามผลประโยชน์ของกลุ่มนั้น ดังบ้านหรือธุรกิจใด ย่อมมีความสัมพันธ์กับประชาชนกลุ่มต่าง ๆ ดังได้กล่าวมาแล้วในตอนต้น กลุ่มประชาชนที่เกี่ยวข้องเหล่านั้น ย่อมมีผลประโยชน์แต่ละเป็นธรรมดาที่จะต้องเห็นแก่ประโยชน์อันพึงมีพึงได้ของกลุ่มตน การประชาสัมพันธ์จึงเป็นภาระหน้าที่ในการรักษาสถประโยชน์ของประชาชน หรือทำงานเพื่อประโยชน์ประชาชนกลุ่มต่าง ๆ ให้เป็นไปตามที่ควร

ประการที่สอง ดำรงไว้ซึ่งความดีความงามที่ดี (Maintaining good communications) ดับมาแต่หัวใจประการแรกคือรักษาสถประโยชน์ของประชาชน ซึ่งจะนำไปได้ก็ด้วยความดีความงามที่ดีระหว่างสถาบันกับกลุ่มประชาชนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง การประชาสัมพันธ์จึงเป็นเสมือนสื่อกลางของความดีความงาม อันมีรูปเป็นยุควิถี (Two-way process) ดังได้กล่าวมาแล้วแต่ต้น

ประการที่สาม ยังให้มีความร่วมมือที่ดีทั้งทางความประพฤติและจิตใจ (Having good corporate morals and manners) หรือจะกล่าวให้กระจ่างก็คือ ทำให้มีความร่วมมือเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งกาย วาจา ใจ ความดีความงามที่ดีตามที่ได้กล่าวมาในประการที่สองนั้น จะมิชนไม่ได้โดยถ้าขาดแต่เพียงความร่วมมือที่ดี ซึ่งได้แก่จิตใจและกิริยามรรยาทอันเป็นมิตรไมตรีจากผู้บริหารและพนักงานของสถาบันต่อบรรดากลุ่มประชาชน รวมทั้งความดีความงามอันดีเป็นรายบุคคลของผู้ที่ติดต่อกันด้วย ขอนมมุ่กล่าววว่า "ด้วยการจ้างผู้เชี่ยวชาญการประชาสัมพันธ์มาดำเนินการแต่อย่างเดียวนั้น มิใช่จะได้ผลการประชาสัมพันธ์ที่ดี ขอฝากพร้อมอันสำคัญที่ยังเป็นช่องโหว่อยู่ก็คือ ทุกคนในสถาบันของท่านจะต้องมีความดีความงามที่ดีต่อประชาชนด้วย"

(มื่อ)

อยากมีความรู้ ข่าวสารการเมืองให้กว้างขวาง
ต้องอ่านรัฐสภาสาร

"Pilot 99"
ปลอกทอง
ราคา 40 บาท
สำนักงานช่วย
ปราบกบฏไพรี

LIRT

ภาษาไทย ของ

ประเทศไทยในปัจจุบัน

โดย นายทิวัญ สุกะบุตร

ตอนที่ ๑

การจัดเก็บภาษีอากรเพื่อผลประโยชน์รายได้ของประเทศไทยนั้น ย่อม
ทราบกันอยู่โดยทั่วไปแล้วว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งควบคู่กันไป กับความดำรงอยู่ของ ประเทศชาติ
นั้น ๆ ไม่มีประเทศชาติใดในปัจจุบันจะดำรงคงอยู่ได้ด้วยการไม่จัดเก็บภาษีหรือปราศจากภาษี
อากร โดยเหตุนี้เอง การเสียภาษีอากรจึงเป็นหน้าที่อันจำเป็นของประชาชนที่จะต้องร่วมมือกัน
เสียสละเพื่อการดำรงอยู่ร่วมกันด้วยความปกติสุขตลอดไป

รายจ่ายของประเทศนั้นจะเห็นได้ว่า จำเป็นต้องมีอยู่อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ จะพูด
กันอย่างพิ้งง่าย ๆ ก็คือ

(๑) อำนาจอธิปไตยหรืออำนาจสูงสุดของประชาชนตามระบอบ ประชาธิปไตยนั้น
ย่อมแบ่งแยกออกได้เป็น ๓ ประการ

(ก) อำนาจฝ่ายนิติบัญญัติ อันเป็นฝ่ายออกกฎหมายใช้บังคับในบ้านเมือง

(ข) อำนาจฝ่ายบริหาร อันเป็นฝ่ายซึ่งต้องบริหารงานต่าง ๆ ภายใต้กฎหมายของ

บ้านเมือง

LIERT

(๓) อำนาจฝ่ายตุลาการ อันเป็นฝ่ายจะต้องดำเนินการพิจารณาและวินิจฉัยบรรดาค่าง ๆ ให้เป็นไปตามทางแห่งความยุติธรรม

(๒) ผู้ทำหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติ อันมีสภาผู้แทนราษฎรนั้น ก็ต้องมีค่าใช้จ่ายเป็นเงินเดือน ค่าไร้อ้อยและการจร นอกจากนี้ ค่าใช้จ่ายอันเกี่ยวกับฝ่ายนิติบัญญัตินั้นก็ทำให้เกิดค่าใช้จ่ายทางฝ่ายบริหารตามคิดมาอีกด้วย เช่นค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง ค่าใช้จ่ายสำหรับสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็นอาทิ

(๓) ผู้ทำหน้าที่ฝ่ายบริหาร อันมีคณะรัฐมนตรี กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ นั้น ก็ต้องมีค่าใช้จ่ายเป็นเงินเดือน ค่าไร้อ้อย และการจรอีกด้วยเหมือนกัน ค่าใช้จ่ายทางฝ่ายบริหารนั้น อาจแยกเป็นส่วนสำคัญได้ว่าเป็นค่าใช้จ่ายฝ่ายการทหารเพื่อป้องกันประเทศชาติ การตำรวจ เพื่อรักษาความสงบสุขภายในประเทศ การศึกษา การสาธารณสุข การคมนาคม และอื่น ๆ อีกเป็นอันมาก นอกจากนี้ก็ยังมีรายจ่ายสำคัญอีกประการหนึ่ง ซึ่งผู้ใช้อำนาจทางฝ่ายบริหารจะระดมเสียมิได้ รายจ่ายประเภทนี้ก็คือ การพัฒนาการเศรษฐกิจของประเทศ เช่น การลงทุนสร้างชลประทานเพื่อประโยชน์ในทางเกษตร การลงทุนสร้างโรงงานอุตสาหกรรมใหญ่ น้อยเมื่อยังไม่มีบริษัทเอกชนจัดทำ การลงทุนเพื่อค้นหาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ การสร้างถนนหนทางให้การขนส่งสะดวก และสินค้าภายในประเทศไหลเวียนได้สะดวกทั้งการจัดสำราญูปโภคในเขตท้องที่ต่าง ๆ ซึ่งตั้งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นค่าใช้จ่ายก้อนใหญ่ ๆ ทั้งสิ้น

(๔) ผู้ทำหน้าที่ฝ่ายตุลาการ อันมีผู้พิพากษาศาลฎีกาใช้อำนาจวินิจฉัยและคดีชั้นอุทธรณ์คดีทั้งปวงนั้นแล้ว ก็ต้องมีรายจ่ายเป็นเงินเดือน ค่าไร้อ้อยและการจรอีกด้วยเช่นเดียวกัน และนอกจากนั้นก็ก่อให้เกิดรายจ่ายให้แก่ฝ่ายบริหารที่จะต้องจัดสร้างศาลชำระอุทธรณ์คดี การจ่ายค่าพาหนะและเบียดเบียนให้พยานที่ต้องเดินทางมาให้การที่ศาลอีกด้วย

เมื่อมีรายจ่ายอันจำเป็นของประเทศชาติด้วยประการต่าง ๆ มองเห็นอยู่ดังนี้ ประเทศก็จำเป็นต้องมีรายได้นำมาใช้จ่าย รายได้ของประเทศขณะนั้นนับว่าสำคัญก็อาจแบ่งออกได้เป็น ๓ อย่าง คือ

- (๑) รายได้ทางภาษีอากรและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ
- (๒) รายได้ทางรัฐพาณิชย์

(๓) รายได้ทางรัฐดามิก

ใน ๓ อย่างนี้ รายได้จากภาษีอากรและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ เป็นรายได้ที่สำคัญที่สุดของประเทศ

ประเทศไทยมีรายจ่ายจำเป็นมากเกินกว่ารายได้ปกติของประเทศ ก็จำเป็นต้องหาทางให้ได้เงินมาใช้จ่ายอยู่ ๒ ทาง คือ เพิ่มภาษี หรือกู้เงินมาใช้จ่าย หรือมีเดบิตก็จะต้องลดทอนรายจ่ายลงไป

ในด้านการตัดทอนรายจ่ายนั้น ถ้าเป็นการตัดทอนรายจ่ายที่จำเป็นลง ย่อมไม่เป็นการสมควร เพราะเท่ากับว่าเป็นการดำเนินการลดของประเทศแบบขยายแก่ที่ไม่ยอมใช้เงินตามความจำเป็นของคน แต่ถ้าเป็นการตัดทอนรายจ่ายที่ไม่จำเป็นลงก็ย่อมเป็นการสมควร ซึ่งย่อมทราบกันอยู่แล้วว่า ทุก ๆ ปีกรรมการพิจารณางบประมาณของประเทศก็ได้พยายามตัดทอนรายจ่ายอันไม่จำเป็นอยู่แต่เดิมมา รายจ่ายซึ่งคงตั้งอยู่ในงบประมาณนั้นจึงนับเป็นรายจ่ายอันจำเป็นทั้งสิ้น อย่างไรก็ตามถึงใดจำเป็นหรือไม่จำเป็น แต่ละคนอาจมีความเห็นแตกต่างกันได้ เพราะฉะนั้นกรรมการพิจารณางบประมาณของประเทศแต่ละปีนั้นแหละ เป็นผู้รับผิดชอบและเป็นผู้กำหนดวงเงินงบประมาณ และสภาผู้แทนราษฎรก็เป็นผู้รับผิดชอบขั้นสุดท้าย เพราะเป็นผู้มีมติเห็นชอบตามงบประมาณนั้นแล้ว บุคคลอื่น ๆ ซึ่งอยู่นอกวงก็อาจมีมติให้ความเห็นไปตามความเห็นของตนได้เป็นเรื่อง ๆ ไป ถึงใดเป็นของดีก็อาจเป็นทางให้กรรมการพิจารณางบประมาณประจำปีนำมาประกอบการพิจารณาได้ตามควร เหตุฉะนั้นจึงพอจะสรุปได้ว่า รายจ่ายอันจำเป็นของประเทศนั้นต้องมีอยู่แน่นอน และมีมากเดี่ยวยิ่ง เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วรายได้ของประเทศก็จะต้องมีมาก และรายได้ของประเทศอันสำคัญที่สุดก็ได้แก่ภาษีอากร ซึ่งประชาชนทุกคนควรได้ร่วมมือกันเดี่ยวดูแลเพื่อประเทศชาติของตนเอง

เป็นการยอมรับกันโดยทั่วไปว่าไม่มีใครเคยอยากจะได้เงิน ถ้าหากว่าจะต้องเดี่ยวก้อให้เดี่ยวน้อยที่สุดเท่าที่จะน้อยได้ ในเรื่องภาษีอากรนั้นเป็นรายจ่ายจำเป็นของประชาชนซึ่งจะต้องเดี่ยตามบทกฎหมายของบ้านเมือง ไม่ควรจะเดี่ยให้มากไปกว่านั้น เพราะผู้ที่เดี่ยเกินไปกว่ากฎหมายกำหนดไว้ ก็ตกอยู่ในฐานะเดี่ยเปรียบและไม่เป็นธรรม ผู้ที่เดี่ยภาษีได้น้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ก็นับว่าเป็นผู้ได้เปรียบหรือเอาเปรียบ ซึ่งก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในระหว่างประชาชนด้วยกัน

ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นประชาชนคนไทยคนหนึ่ง จึงขอให้ข้อสังเกตไว้ว่า:-

(๑) ประเทศชาติบ้านเมืองจะปกครองกันได้อย่างดีด้วยความสงบสุขและรุ่งเรืองนั้น ก็เฉพาะเมื่อการคลังของประเทศมั่นคง

(๒) การคลังของประเทศ จะ มั่นคงได้ก็ด้วยประชาชน ทั้งหลาย ร่วมมือ กัน เดียว ภายใต้อาการตามบทกฎหมายของบ้านเมืองโดยทั่วกัน

(๓) ถ้าผู้ใดทราบว่า ใครหลัดก่เดียงการเดียวภาษีอาการตามกฎหมายของบ้านเมือง ซึ่งเป็นการเอาเปรียบผู้อื่น ทำให้ผู้อื่นได้รับความไม่เป็นธรรมและทำให้ผลประโยชน์รายใครของประเทศต้องสูญเสียไปแล้ว ท่านไม่ควรร่วมมือ ไม่ควรรู้เห็นเป็นใจส่งเสริม และไม่ควรรังคุดาย ต้องพยายามระงับเหตุนี้เสีย ถ้าปฏิบัติเองไม่ได้ภายในขอบเขตของกฎหมาย ก็ควรแจ้งไปให้เจ้าพนักงานสรรพากร เจ้าพนักงานสรรพสามิต หรือเจ้าพนักงานศุลกากร ตามแต่กรณีที่ท่านเชื่อถือทราบได้ เพื่อได้ดำเนินการตามหน้าที่ และท่านควรสอดส่องดูการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่สรรพากร เจ้าหน้าที่สรรพสามิต หรือเจ้าหน้าที่ศุลกากรผู้นั้นในชั้นต่อไปด้วย ถ้าเจ้าพนักงานคนใดไม่ปฏิบัติตามหน้าที่อันควร ก็ควรแจ้งให้เจ้าพนักงานชั้นสูงขึ้นไปได้ทราบ เพื่อควบคุมให้การเป็นไปด้วยดีต่อไป

ถ้าประชาชนทั้งหลายปฏิบัติได้ครบถ้วนดังนั้นแล้ว ข้าพเจ้าเป็นผู้หนึ่งที่ขอรับรองด้วยเกียรติยศของข้าพเจ้าได้ว่า ผลประโยชน์รายได้ของประเทศชาติจะสูงขึ้นอีกมาก โดยประชาชนผู้บริสุทธ์จะมิต้องรับภาระภาษีอากรสูงขึ้นเลย แต่จะเป็นฝ่ายที่ได้รับผลประโยชน์จากผลประโยชน์รายได้ของประเทศที่สูงขึ้นนั้น ด้วยการที่ประเทศอาจมีเงินใช้จ่ายทำนุบำรุงความผาสุกของประชาชนได้มากยิ่งขึ้น และจะเป็นที่วางใจได้ว่า ความจำเป็นใด ๆ อันจะทำให้ต้องเพิ่มภาระภาษีแก่ประชาชนทั่วไปย่อมไม่มีทางเกิดขึ้นได้ เพราะประเทศมีรายได้เพิ่มพูนขึ้นมา กฎหมายปัจจุบันได้อย่างเพียงพอแล้ว และนอกจากนั้นก็จะทำให้สามารถลดหย่อนเงินกู้เพื่อพัฒนาการเศรษฐกิจของประเทศให้น้อยลงได้เป็นลำดับ จนกระทั่งประเทศของเราอาจไม่มีหนี้ระใด ๆ อันจะต้องกู้เงินในประเทศหรือนอกประเทศอีกต่อไป.

**ฝากเงินไว้กับธนาคารออมสิน
มั่นคง ปลอดภัย
เพราะรัฐบาลเป็นประกัน**

องค์การน้ำตาลไทย

สังกัดกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

ผลิตน้ำตาลทรายขาวโดยตรงจากอ้อย ความหวานสูง เม็ดสีขาว
สะอาด ปราศจากสิ่งสกปรกเจือปน เหมาะสำหรับอุตสาหกรรม
น้ำอัดลม และทำขนม ตลอดจนปรุงอาหาร

สำนักงานกลางตั้งอยู่ที่วังแดง ถนนหลวง พระนคร
โทรศัพท์ ๒๒๘๓๒, ๒๓๖๖๖, ๒๐๑๘๓ โทรเลขย่อ "น้ำตาล"

นาวาอากาศเอก เลื่อน พงษ์โสภณ ผู้อำนวยการ

ถ้าท่านจะเดินทางไปต่างประเทศ

โปรดติดต่อ

ธนาคารแห่งเอเชีย เพื่อการอุตสาหกรรม

และพาณิชย์กรรม จำกัด

เรื่อง

เงินต่างประเทศทุกสกุล

สะดวก และ รวดเร็ว

ถนนราชดำเนิน พระนคร **อ. จ. ส.** โทรศัพท์ ๒๔๖๕๑, ๒, ๓,

สมุดและเครื่องเขียนสำหรับนักเรียน

คุณภาพดี ราคาถูก

จำหน่ายที่

ร้านสรรพสินค้า อ.จ.ส.

ถ้าจะซื้อไปเพื่อจำหน่าย โปรดติดต่อที่แผนกกระดาษ ฯ

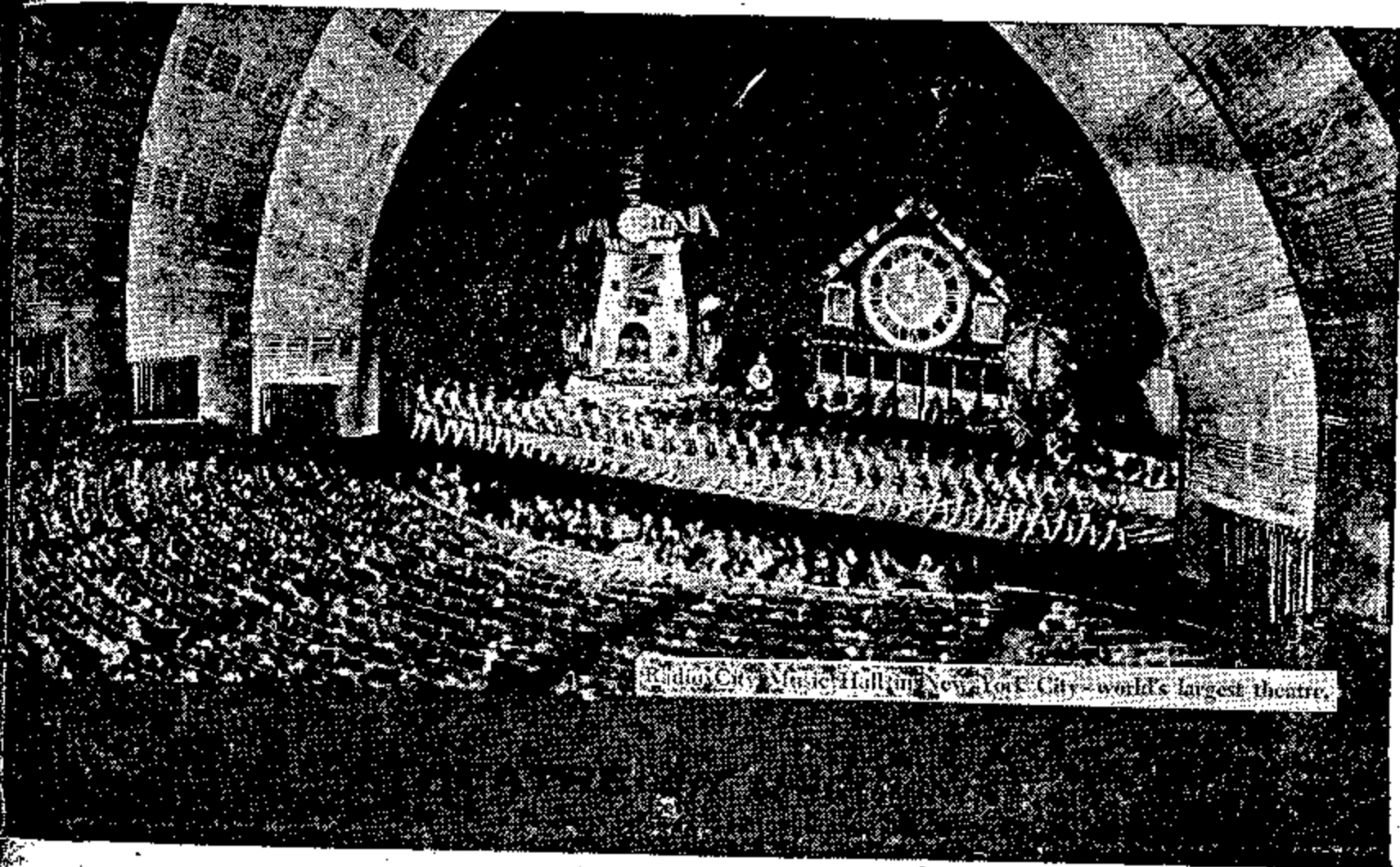
อาคาร ก. สีแยกคลองแก้ว

จะได้ราคาพิเศษ

LIIRT

สถานที่สำคัญ ๆ ทั่วโลก

โรงมหรสพที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของโลก - เรดิโอ ซิตี้ มิวสิคฮอลล์ แห่งนครนิวยอร์ก
ได้เลือกใช้เครื่องปรับอากาศ

มาเป็นเวลากว่า ๓๐ ปีแล้ว เพื่อความสบายอันสมบูรณ์ของผู้เข้าชม

บริษัท ล็อกเกตเล่ย์เครื่องเย็น จำกัด

๓๐๔ ถนนสีลม ป่า พระนคร

โทร. ๒๒๒๓๗/๙

เพียง ๕ นาทีเท่านั้น เสื้อผ้าของท่านจะขาวสะอาด

โดยใช้เครื่องซักผ้าไฟฟ้า A. E. G.

ทุนแรง - เวลา - ค่าใช้จ่าย

และ

บริการให้เรียบร้อย

ชมและติดต่อที่

การไฟฟ้ากรุงเทพ กองการค้าและพัสดุ โทร. ๒๒๐๐๐

เยี่ยมที่สุด คือ

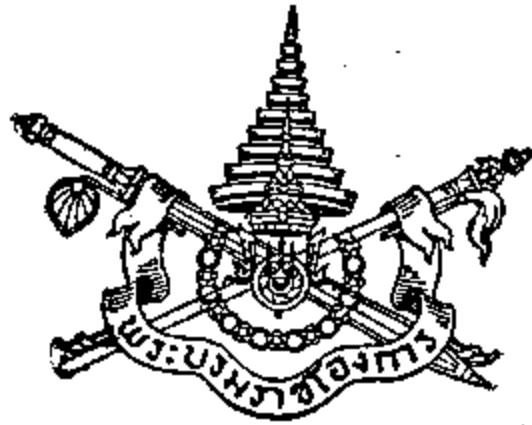
สุรา “แม่โขง”

ดีที่สุดใน คือ

สุรา “กวางทอง”

LIPT

พระราชกฤษฎีกา

ให้เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประเภทที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๐๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๐

เป็นปีที่ ๑๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ได้มีประกาศพระบรมราชโองการ เรื่อง การใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ลงวันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๐ ให้สมาชิกภาพแห่งสภาผู้แทนราษฎรของสมาชิกประเภทที่ ๑ สิ้นสุดลง และให้ดำเนินการเลือกตั้งขึ้นใหม่ภายในเก้าสิบวัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๑๕ และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๑๑ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประเภทที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๐๐”

LIERT

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เด็กตั้งมารชกตภานุแทนราษฎรประเภทที่ ๓ ตามกฎหมายว่าด้วยการเด็กตั้งมารชกตภานุแทนราษฎร

มาตรา ๔ ระยะเวลาตั้งมารชกตภานุให้เริ่มตั้งแต่วันที่ ๒๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๐ ถึงวันที่ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๐

มาตรา ๕ ระยะเวลาอันจะพึงกำหนดวันเด็กตั้ง ให้เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๐ ถึงวันที่ ๓๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๐

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้.

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พจน์ สารสิน

นายกรัฐมนตรี.

หมายเหตุ

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ โดยที่ได้มีประกาศพระบรมราชโองการ เรื่อง การใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ลงวันที่ ๓๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๐ ให้ตั้งมารชกตภานุแทนราษฎรของตั้งมารชกประเภทที่ ๓ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศพระบรมราชโองการ และให้ดำเนินการเลือกตั้งขึ้นใหม่ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันประกาศพระบรมราชโองการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชกฤษฎีกานี้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เดิม ๑๔ ตอนที่ ๑๕ วันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๐.

งานของ
สภาผู้แทนราษฎร

บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๖/๒๕๐๐ (วิสามัญ)

วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๐๐

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

พลเอก สุทธิ สุทธิสารบรรณกร ประธานสภาผู้แทนราษฎรยกตัวเปิดประชุม และได้
ให้ นายเดริม วิจิตรชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ ซึ่งยังมีได้พิจารณาตน
พิจารณาตนก่อนที่ประชุมตามรัฐธรรมนูญ

ครั้นแล้ว พลเอก สุทธิ สุทธิสารบรรณกร ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้เสนอให้ที่ประชุม
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการเด็กดั่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๐๐
(คณะรัฐมนตรีเสนอเป็นการด่วน)

พลโท ประภาส จารุเสถียร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้แถลงเหตุผลใน
การเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความสำคัญว่า โดยที่มีบทบัญญัติในกฎหมายว่าด้วย
การเด็กดั่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้เก็บรักษาหีบบัตรเด็กดั่งไว้เป็นเวลาดำหนึ่งปี หีบบัตร
เด็กดั่งซึ่งใช้ในการเด็กดั่งครั้งก่อนจะนำมาใช้ในการเด็กดั่งครั้งต่อไปไม่ได้ เพราะยังไม่ครบ
กำหนดหนึ่งปี เพื่อที่จะประหยัดการใช้จ่ายมิให้ต้องสร้างหีบบัตรเด็กดั่งใหม่ จึงควรแก้
กฎหมายบัญญัติให้นำหีบเดิมมาใช้ได้

ที่ประชุมตมตรีบทกการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และตั้งให้คณะกรรมการพิจารณา คังมีรายชื่อต่อไปนี้

- ๑. พลโท ประภาส จารุเสถียร
- ๒. พลโท พจน์ บุรณศิริ
- ๓. พลตรี ประยูร สุขนทรพิชัย
- ๔. พลตรี ชุมเดนาทิพ
- ๕. พลโท หลวงกัมปนาทแสนยากร
- ๖. หลวงอรรถปรีชาอนุปกการ
- ๗. นายพันตำรวจเอก กระเชียร ศรีตานนท์

กำหนดการแปรญัตติภายใน ๓ วัน

ค่อจากนั้น พลเอก สุทธิ สุทธิสารรณกร ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้เสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการตรวจสอบจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ซึ่งได้รับการศึกษาอบรมจาขบชั้นประถมศึกษา พ.ศ. ๒๕๐๐ (คณะรัฐมนตรีเสนอเป็นการด่วน)

พลโท ประภาส จารุเสถียร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้แถลงเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความสำคัญว่า เนื่องจากบทบัญญัติในมาตรา ๑๓๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๖๕ กำหนดว่าถ้าผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดใดได้รับการศึกษาอบรมจาขบชั้นประถมศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ เป็นจำนวนเกินกึ่งหนึ่งของผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมดในจังหวัดนั้น ก็ให้ตมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ ออกจากตำแหน่งมีจำนวนเท่าจำนวนตมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีการเลือกตั้งในจังหวัดนั้น และในกรณีนี้ให้คณะรัฐมนตรีประกาศจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งได้รับการศึกษาอบรมจาขบชั้นประถมศึกษาในวันที่ ๓ มกราคมของทุก ๆ ปี ฉะนั้นจึงตมควรตราพระราชบัญญัติขึ้นเพื่อกำหนด วิธีการตรวจสอบผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้เป็นไป ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว

ที่ประชุมตงมนตรีบริหารแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และตั้งให้คณะกรรมการ
การปกครองพิจารณา ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

๑. พลโท ประภาส จารุเสถียร
๒. พลโท พจน์ บุรณศิริ
๓. พลตรี ประยุทธ์ ตุ่นนาท
๔. พลตรี ชูเนนาท
๕. พลโท หดงกัมปนาทแสนยากร
๖. หดงอรรถบริหาร
๗. นายพันตำรวจเอก กระเชียร ศรีตานนท์

กำหนดการแปรญัตติกภายใน ๓ วัน

ครั้นแล้ว พลเอก สุทธิ สุทธิสารมนตรี ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้เสนอให้ที่
ประชุมรับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓ และ ๒/๒๕๐๐ (วิสามัญ)

ที่ประชุมได้รับรองรายงานการประชุมทั้งสองครั้ง

ดังนั้นกรรมาธิการของหตงอรรถบริหาร เรื่องเงินเพิ่มเงินบำนาญนั้น ผู้ตั้งกระทู้
ได้ขอลอน เพราะเหตุที่รัฐบาลได้ปรับปรุงเงินบำนาญจนพอสมควรแล้ว

เลิกประชุมเวลา ๕.๕๐ นาฬิกา

เจริญ บัณฑโร

(นายเจริญ บัณฑโร)

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.

Δ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓/๒๕๐๐ (วิสามัญ)

วันอังคารที่ ๒๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๐๐

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

(ต่อ)

๑.๕๓ น.

นายพจน์ สารสิน (นายกรัฐมนตรี) : ข้าพเจ้าขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้เกียรติ
 ที่ได้ยกปัญหาเรื่องนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นปัญหาที่ประชาชนสนใจ จึงเป็นการจำเป็นที่จะต้อง
 แจงให้เป็นที่ประจักษ์แก่ประชาชนในชั้นนโยบายต่างประเทศ ตามนโยบายที่รัฐบาลได้แถลงมา
 แล้วนั้น ท่านจะพึงสังเกตเห็นได้ว่าเป็นหลักการนโยบายที่ประเทศเอกราชทุกประเทศจะต้องยึดมั่น
 กล่าวคือในข้อแรก ในการที่จะถือสิทธิและปฏิบัติคามสันธิสัญญาต่าง ๆ นั้น ก็ตามกฎหมาย
 ระหว่างประเทศทุก ๆ ประเทศซึ่งมีสันธิสัญญาและมีสัญญาฉบับประเทศซึ่งได้ผ่านไปโดยถูกต้อง
 ตามรัฐธรรมนูญและตามกฎหมายระหว่างประเทศแล้ว ก็ย่อมเป็นการผูกพันแก่ประเทศนั้น
 มิฉะนั้นแล้วการทำสันธิสัญญากับประเทศใด ๆ ก็ย่อมไม่เป็นผล ประการที่ ๒ ในการปฏิบัติ
 คือนานาประเทศขณะนี้ โลกต้องยึดหลักของกฎบัตรแห่งสหประชาชาติเป็นใหญ่ เพราะหลัก
 ของกฎบัตรนี้ย่อมถือความสงบและความสันติสุขและความสงบเรียบร้อยของโลก เพื่อจะให้
 ดำเนินอยู่กันได้โดยไม่มีสงคราม รัฐบาลก็ยึดหลักแห่งกฎบัตรของสหประชาชาติในชั้น
 ส่วนต่อไปรัฐบาลมีความประสงค์ที่จะมีความสัมพันธ์ไมตรีกับนานาประเทศโดยคำนึงถึงความยุติ
 ธรรมความผาสุกของประชาชนและความมั่นคงของประเทศ การที่แถลงนโยบายอันนั้นได้เช่น
 คือท่านที่เคารพนับแล้ว คงจะไม่มีข้อข้องใจ เพราะเป็นหลักการที่รัฐบาลคำนึงถึงเสมอ และ
 เป็นข้อที่มิได้เกิดเป็นปัญหาในการที่จะปฏิบัติในอนาคต ส่วนปัญหาที่ท่านสมาชิกผู้เกียรติยกขึ้น

แต่กล่าวว่าเป็นข้อที่ประชาชนสนใจนั้น ซึ่งข้าพเจ้าแยกออกเป็น ๓ ข้อ กล่าวคือ ข้อ ๑ ว่า
 รัฐบาลนี้ได้ดำเนินตามหลังสหรัฐอเมริกา ข้อ ๒ การผูกพันการช่วยเหลือซึ่งเป็นการผูกพันต่อ
 ประเทศ ข้อ ๓ การผูกพันในองค์การซีเอไอ และเขมร ดาว พม่า ก็มีได้ทำการผูกพันเช่นนั้น
 ข้าพเจ้าขอประท้วงชี้แจงโดยย่อและโดยเห็นว่าปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาซึ่งจะต้องชี้แจงโดยยืดยาว
 และหวังว่าจะได้พิจารณาถัดไปในโอกาสหน้า แต่ในวันนี้ข้าพเจ้าขอประท้วงชี้แจงแต่โดยย่อ
 ข้อกล่าวหาที่ว่าตามหลังอเมริกันนั้น ข้าพเจ้ายังไม่เห็นเหตุผลว่าเราตามหลังที่ใด ความสัมพันธ์
 ที่ประเทศไทยมีกับสหรัฐอเมริกาและประเทศอื่น ๆ ทั่วโลกที่มีอยู่ขณะนี้โดยเริ่มมีโดยสนธิ-
 สัญญาที่ทำเสมอภาคซึ่งกันและกัน ข้าพเจ้าปฏิบัติหน้าที่อยู่ในอเมริกาขอมระวงษ์ผลประโยชน์
 ของประเทศไทย ข้าพเจ้าไม่ได้มีความรู้ถึงนักคิดแต่ประการใดที่เราต้องตามหลัง ความจริงใน
 การปฏิบัติของรัฐบาล บางกรณีเช่นกับเรื่องจะไปเมืองจีน เรื่องคนอเมริกันไปเมืองจีนเป็นต้น
 ให้ข้าพเจ้าถามดู เราจะทำอย่างไร ข้อนี้จริง ข้าพเจ้าได้เคยถาม ข้าพเจ้าก็ไม่เข้าใจคิดว่า
 จะตามหลัง ประชาชนอาจเข้าใจผิดก็ได้ แต่ความจริงโดยเหตุที่ประเทศที่เป็นมิตรกันก็ตั้งถาม
 ว่าเราจะทำอย่างไร ข้อนี้ข้าพเจ้าก็รู้สึกว่าไม่มีการเสียหาย เพราะบางอย่างบางกรณีรัฐบาล
 อเมริกันก็ถามเราเหมือนกันว่า เราจะทำอย่างไรในกรณีนั้นในกรณีนี้ ซึ่งเป็นการหารือและใน
 การปฏิบัตินโยบายต่าง ๆ ที่ได้มีต่อกัน สนธิสัญญาที่เป็นอยู่ขณะนี้ ข้าพเจ้ายืนยันว่าไม่มีข้อใด
 ก็เป็นการผูกพันที่เราจะต้องถือเอาเงิน ตามหลัง อเมริกัน หรือประเทศหนึ่ง ประเทศใดในโลกนี้แต่
 ประการใด ข้อ ๒ การผูกพันการช่วยเหลือข้อนี้เช่นเดียวกัน การช่วยเหลือนี้ สหรัฐอเมริกา
 ไม่ได้ช่วยเหลือประเทศไทยแต่ประเทศเดียว ช่วยเหลือประเทศอื่น ๆ ทั่วโลกที่ขอความช่วยเหลือ
 ถ้าหากเราไม่ต้องการความช่วยเหลือเขาก็ไม่มาช่วยเหลือ และการช่วยเหลือนี้ไม่มีข้อผูกพัน
 ประการหนึ่งประการใดเลย ถึงที่ช่วยเหลือนั้นก็พิจารณาาร่วมกับรัฐบาล ถ้ารัฐบาลต้องการ
 ถึงขั้นนั้นก็ได้รับรองและพิจารณาเห็นว่าจะเป็นการสมควรหรือไม่ และการช่วยเหลือนี้รัฐบาล
 อเมริกันไม่ได้บอกเลยว่าถ้าให้แล้วจะต้องทำอย่างไรจะต้องทำอย่างไรซึ่งจะเป็นการ ทำให้ประเทศ
 ไทยเสียอธิปไตยหรือเสียอิสรภาพเสรีภาพประการใด ข้าพเจ้ายืนยันว่าไม่ได้เกี่ยวข้องกับ

ต้นจิตวิญญาณที่จะใช้กำลังอย่างหนึ่งอย่างใดเลย การช่วยเหลือกันเป็นนโยบายของอเมริกาที่จะช่วยเหลือตั้งเดิมให้ประเทศทั้งหลายภายหลังสงครามนี้เองให้อยู่ดีกินดีขึ้น และถ้าประเทศใดมีความประสงค์ที่จะได้รับความช่วยเหลือก็มีข้อสัญญาติดต่อกันและกัน นอกจากนี้เรายังมีสัญญาที่เรียกว่าโคลัมโบแพน (Colombo Plan) คือกลุ่มประเทศอีกกลุ่มหนึ่ง แต่โดยเหตุที่กลุ่มนี้กำลังเริ่มที่จะดำเนินงานก็ยังไม่ได้เข้ามาอยู่ในสายตา แต่เราก็ได้มีการรับการช่วยเหลือจากองค์การช่วยเหลือของสหประชาชาติ ซึ่งที่ช่วยเหลือเหล่านี้ไม่มีพันธกรณีผูกพันประการใดที่เรียกว่าประเทศไทยต้องเตรียม ซึ่งเราก็ได้ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศอื่นเหมือนกัน เช่นประเทศลาวเราก็ให้ความช่วยเหลือเช่นนี้เพื่อที่จะให้เพื่อนมนุษย์ด้วยกันได้อยู่ดีกินดี เพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจและในทางสังคม เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็ยังไม่เข้าใจว่าจะถือว่าเป็นการผูกพันอย่างไร นอกจากผูกพันที่ว่าเราตกลงว่าเขาจะให้อะไรอย่างหนึ่งเราก็รับเอามาเท่านั้นเอง ซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าไม่มีการเสียหายเลย ถ้าเราไม่ต้องการเราบอกฉันทักได้ว่าเราไม่ต้องการอีกแล้วเราก็ถอนไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงยืนยันว่ารัฐบาลไม่มีการเสียหายแต่ประการใด

ข้อ ๓. ที่ว่าองค์การช้อาได้นี้ เรมร ดาว พม่า ก็ยังไม่ได้เป็นสมาชิก ข้าพเจ้าขอเรียนว่าต้นจิตวิญญาณที่เรียกว่าช้อาได้นี้ก็เป็นต้นจิตวิญญาณบ้องกันร่วมกันแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ความคิดอันเกิดขึ้นนี้เองมาจากเมื่อ ๓ ปีเศษเมื่อมีการรบบุกกันที่เกาหลี มีสัญญาสงบศึกก็ไม่แน่ว่าจะสงบได้เพียงไร มีการรบกันที่อินโดจีนก็ใกล้เขตบ้านเมืองเรา และในกรณีที่มีฝ่ายเวียดมินห์ยกกองทัพเข้ามาในประเทศไทย ซึ่งขณะนั้นรัฐบาลได้มีคำสั่งให้ข้าพเจ้ายื่นคำร้องต่อองค์การสหประชาชาติคือคณะกรรมการความมั่นคงเพื่อจะให้ ส่งคณะกรรมการ มาต่อคดีของมาตุภูพานั้นเองเหตุการณ์เป็นอย่างไรแล้วกลับไปรายงานคณะกรรมการความมั่นคง ข้าพเจ้าก็ได้ดำเนินการตามคำสั่งของรัฐบาล ครั้นเมื่อได้ชี้แจงต่อคณะกรรมการความมั่นคงเสนอเหตุผลและข้อเท็จจริงแล้วคณะกรรมการความมั่นคงซึ่งประกอบด้วย ๑๓ ประเทศ มี ๕ ประเทศที่ถือว่าประเทศถาวร ประเทศถาวรนั้นถ้าลงมติไม่ยินยอมด้วยแล้วมติอันนั้นก็เป็นอันตกไป เมื่อรัฐบาลได้แถลงคำขอ ข้าพเจ้าขออย่างอื่นที่ คำขอเพื่อให้คณะกรรมการไม่ใช้ทหาร คณะกรรมการมาพิจารณาเพื่อไป

รายงานสถานการณ์เท่านั้น มีมติของคณะมนตรีความมั่นคง ๘ ประเทศเห็นสมควรที่จะส่งมายังประเทศไทย ประเทศที่ ๓๐ ตอบข้าพเจ้าว่ายังไม่ได้รับคำสั่งจากรัฐบาลในเช้าวันที่จะออกเสียง
 นั้น ประเทศโซเวียตประเทศเดียวที่คัดค้าน คัดค้านไม่ให้ตั้งผู้ตั้งเหตุการณ์ของสหประชาชาติ
 มาดูเหตุการณ์ในนี้ เพราะฉะนั้น คำร้องของประเทศไทยจึงเป็นอันตกไป ข้าพเจ้าจึงแจ่มมา
 เพื่อให้เห็นว่าเมื่อมีสถานการณ์คับขันแล้วเราจะทำอะไรที่จะป้องกันประเทศของเราได้ ก็ด้วยเหตุนี้
 จึงมีมติขี้นัญญาขึ้นเพื่อประเทศทั้ง ๘ ประเทศที่เป็นสมาชิกนั้นจะได้ช่วยเหลือป้องกันการรุกราน
 และต่อต้านการรุกรานและป้องกันการก่อความภายในซึ่งจะรักษาความมั่นคงของประเทศ ดิน
 รัษฎานี้ไว้บังคับแค่เฉพาะในเขตเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เท่านั้น ไม่ได้กินความถึงยุโรป ไม่ได้
 กินความถึงไหน ๆ เลย และก็เป็นที่สัญญาที่ก่อตั้งขึ้นตามแนวแห่งกฎบัตรของสหประชาชาติ
 มาตรา ๕๑ ซึ่งให้สิทธิแก่สมาชิกที่จะร่วมกันทำสนธิสัญญาเพื่อป้องกันตนเอง หากปฏิบัติการไป
 ประการใดแล้วก็ให้รับรายงานต่อคณะมนตรีความมั่นคง ข้าพเจ้าถือโอกาสที่จะเรียนท่าน ยกตัว
 อย่างเรื่องของรัฐบาลไทยได้ขอร้องนั้นแสดงให้เห็นว่าถ้าเราไม่มีสนธิสัญญา เราไม่มีกำลัง ไม่
 สามารถที่จะกระทำการป้องกันตนเองได้ทันทีทันควัน โดยเหตุที่สถานการณ์ในภาคตะวันออกเฉียง
 ใต้ ๘ ปีนี้ เป็นที่หวาดหวั่นอยู่ เพราะฉะนั้น ประเทศทั้งหลายจึงได้ร่วมกันก่อตั้งสัญญาขึ้นและ
 เป็นสัญญาป้องกัน จะไปรุกรานใครไม่ได้ ซึ่งมีกำหนดในสนธิสัญญานี้เป็นการป้องกันโดยแท้
 และตั้งตามกฎบัตรของสหประชาชาติ ข้าพเจ้าขอเรียนว่าประเทศลาวประเทศเขมรและประเทศ
 พม่า ประเทศเขมร ประเทศลาวนั้นไม่สามารถที่จะร่วมสนธิสัญญานี้ได้ก็เนื่องจากไม่มีสัญญาที่
 ตกกลงไว้ที่กรุงเวียนนาเมื่อเดือนเมษายน คริสต์ศักราช ๑๙๕๔ ได้ประชุมในเรื่องตั้งประเทศเอกราช
 ประเทศที่เป็นเอกราชให้สิทธิสมบูรณ์ ได้มีข้อกำหนดตกลงไว้ว่าประเทศทั้งสามนั้นจะไม่เข้าทำ
 สนธิสัญญาในทางทหารกับประเทศใดเลย เพราะฉะนั้นจนกว่าจะได้มีการเลือกตั้งโดยสมบูรณ์
 และเป็นที่ยอมรับแล้ว เพราะฉะนั้นเนื่องจากสัญญานี้ประเทศทั้งสามจึงยังไม่สามารถจะทำได้
 แต่ส่วนประเทศพม่า ประเทศพม่านั้นมีสิทธิสมบูรณ์ที่จะทำสนธิสัญญาประการใดก็ได้ แต่ก็เป็น
 นโยบายของเรา การทำสนธิสัญญาป้องกันประเทศของตนนั้นเป็นเรื่องของแต่ละประเทศที่จะยึด

นโยบายตัวเขาพร้อมที่จะเชื่อว่าไม่มีการรุกราน เขาไม่ต้องทำอะไร ก็เป็นเรื่องที่เขาจะทำได้ แต่ถ้าเราเห็นว่าอาจจะมีการรุกราน อาจจะเป็นอันตราย เราก็สมควรที่จะใช้ทุกวิถีทางที่จะป้องกันตัวของเราเอง เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกคงจะต้องการให้รัฐบาลเป็นตัวของเราเอง ให้มีสิทธิวิเศษของเราเอง เพราะฉะนั้น เหตุใดจึงจะไปคิดว่าเมื่อประเทศหนึ่ง ประเทศสอง ประเทศสาม ในเขตนี้เขาไม่มีอำนาจแล้วเราจำต้องทำอย่างเขา เรื่องการป้องกันตามอำนาจวิเศษนั้นเราก็มีสิทธิที่จะทำของเราเองตามความคิดเห็นของเราเอง เมื่อเราเห็นว่าเมื่อมีอันตราย อาจจะเป็นอันตรายได้ ก็จัดการต่อมรดกบ้านของเราได้ เราไม่ได้ไปรุกรานใคร ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นหลักการกระทำที่ป้องกันความดูหมิ่นและความมั่นคงของประเทศ

๗.๕๕ น.

พลโท สุรจิตร จารุเสถียร (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ตามที่รัฐบาลแถลงนโยบายมาแล้วนั้น กระผมยังมีความข้องใจอยู่ เฉพาะอย่างยิ่งในรูปของการแถลงนโยบายตามความเห็นของข้าพเจ้ามีความเห็นว่าเป็นรัฐบาลนี้ ในทางหลักการนั้นคงจะบริหารราชการอยู่เพียง ๙๐ วันเท่านั้น และในทางปฏิบัติรัฐบาลย่อมจะอาศัยแค่เพียงงบประมาณซึ่งรัฐบาลก่อนได้รับอนุมัติจากสภาฯ ไว้และคงเหลืออยู่ในขณะนั้นซึ่งอาจจะมีจำนวนจริงสักเท่าไรก็ยังไม่ทราบ หรือยังไม่รู้เลยก็ได้ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าในทางรูปนโยบายนี้อาจจะต้องแยกออกเป็น ๒ ส่วน แต่ที่ว่าที่รัฐบาลแถลงมานั้นบางเรื่องกระผมก็เห็นพ้องด้วยที่ดำเนินการที่แถลงยืนยัน ณ บัดนี้ได้ เช่นเรื่องสิทธิและการปฏิบัติตามเงื่อนไขในต้นเรื่องเป็นต้น ซึ่งผมเห็นพ้องด้วยทั้งแนวทางที่แถลงนโยบายและข้อกำหนดที่วางทำของรัฐบาล แต่อย่างไรก็ตามนโยบายในประการอื่น ๆ อีกหลายประการของรัฐบาลได้กล่าวรวม ๆ อย่างกว้างขวางไว้มาก ซึ่งความเห็นของผมเห็นว่าจะต้องใช้ระยะเวลาพอสมควร เช่นปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาและศีลธรรมของประชาชนเป็นต้น เพราะฉะนั้นอยากจะขอเรียนถามรัฐบาลว่าเช่นปัญหาเรื่องการศึกษา รัฐบาลนี้เชื่อว่าจะมีเวลาและกำลังพอที่จะบริหารประเทศให้สัมตามนโยบายที่แถลงหรือไม่ ถ้าหากว่าไม่สามารถจะทำได้เต็มตามนโยบายที่แถลง รัฐบาลคิดว่าวิธีที่จะนำเอาปัญหาที่ยังยากอยู่ในปัจจุบันนี้เช่นเด็กไม่มีที่เรียนมาเป็นลำดับเร่งด่วนหรือไม่

หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ข้าพเจ้าขอรับรองในเรื่องปัญหาการศึกษาตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ถามมา ทางรัฐบาลก็ทราบอยู่เหมือนกันว่าระยะเวลาที่จะปฏิบัติงานนั้นเพียง ๓ เดือน แต่ว่าตามที่ได้อ้างอิงไว้หนักได้ชี้แจงว่าจะต้องเริ่มการศึกษาทั้งปริมาณและคุณภาพ จะต้องเริ่มในเรื่องวัฒนธรรมและศีลธรรม ข้าพเจ้าขอเรียนว่าการตั้งเริ่มในเรื่องเหล่านี้จะต้องตั้งเริ่มทุกขณะ มิใช่ว่าจะตั้งเริ่มในระยะใดและจะเสร็จสิ้นเมื่อใด ถ้ารัฐบาลมีเวลาเพียง ๓ เดือน ก็จะต้องตั้งเริ่มในระยะ ๓ เดือนนี้ แต่จะเสร็จไปไม่ได้ ปีหนึ่ง ๓ ปี ๔ ปี ๑๐ ปี ก็ไม่เสร็จในเรื่องเหล่านี้ เพราะเป็นเรื่องใหญ่โตและจะต้องทำเรื่อยไป ยิ่งกว่านั้นเมื่อเด็กนักเรียนเกิดขึ้นมาใหม่ก็ต้องตั้งเริ่มสำหรับเด็กใหม่ เพราะฉะนั้นในเรื่องนโยบายการศึกษาวัฒนธรรมนั้นขอเรียนว่าจะต้อง ตั้งเริ่มกันเรื่อยไป และในเวลา ๓ เดือนนี้ก็ต้องตั้งเริ่มเหมือนกัน และจะทำการอย่างดีที่สุดที่ทำได้ นอกจากนั้นตามที่ได้อ้างอิงไว้ว่ามีอีกข้อหนึ่งว่าจะวางรากฐานเพื่อให้ฟื้นความรู้อะไรของประชาชนสูงขึ้น และประกอบอาชีพได้ดีขึ้น ข้าพเจ้าขอเรียนว่าการวางรากฐานนี้ไม่ได้หมายความว่า จะต้องใช้งบประมาณมากมาย ซึ่งยังไม่มีในขณะนี้ การวางรากฐานจะเป็นในรูปปรึกษาหารือด้วยเหตุผล ด้วยสถิติ จะเริ่มทำกันอย่างจริงจังแต่อาจจะไม่ใช้งบประมาณเลยหรือจะใช้เพียงเท่าที่มืออยู่ก็เป็นได้ ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าขอเรียนว่าทางรัฐบาลไม่ได้ตีความว่าเรื่องปัญหาที่เรียนนั้นเป็นเรื่องสำคัญ แต่ก็ทราบอยู่ว่าเรื่องนี้จะเกิดเป็นปัญหาเฉพาะหน้าขึ้นในต้นปีการศึกษาซึ่งอยู่ในราวเดือนเมษายน พฤษภาคม และมิถุนายน แต่ว่ารัฐบาลก็อาจจะทำได้บ้างในขณะนี้ คือเร่งรัดการวางรากฐานดังที่กล่าวมานี้ เป็นต้นว่าเร่ง ใช้จ่ายเงินเท่าที่ได้รับอนุมัติในการก่อสร้างระยะ ๓ เดือนนี้ให้เป็นผลดีที่สุดที่ทำได้ และทำการฝึกหัดครูเพื่อให้มีครูเพียงพอ นี่เป็นเรื่องซึ่งจะทำได้ในระยะ ๓ เดือนนี้ สำหรับการฝึกหัดครูเช่นนี้เป็นต้นว่าเรียกครูเข้ามาอบรมฝึกฝนเช่นนี้ในบางแห่งก็ไม่ใช้งบประมาณ มาก และก็จะทำอยู่ในระยะนี้ด้วยเหมือนกัน ข้าพเจ้าขอเรียนเท่านี้

จอมพลผิน ชุณหะวัณ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : สถาบันนั้นนับว่าเป็นสถาบันที่ดีอย่างและเป็นสถาบันสูงสุดของชาติ ข้าพเจ้าเห็นขอว่าไม่ควรจะเข้าไปในเรื่องระเบียบที่ปรึกษา

ของรัฐบาล กล่าวคือว่าการที่จะอภิปรายหรือคำแถลงของนโยบายนั้น เราควรจะได้พิจารณาว่า จะอภิปรายรวมหรือเราจะให้รัฐบาลแถลงนโยบายเป็นกระทง ๆ นี้เราดื่มไปเสีย ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะได้พิจารณาเรื่องนี้ก่อน ซึ่งแต่เดิมนักปราชญ์ท่านผู้มั่งคั่งจะได้พิจารณา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในเรื่องนี้ได้พิจารณาแล้ว เพราะเหตุว่าตามข้อบังคับนั้น ในการที่จะอภิปรายในขณะนี้ใช้วิธีรวม แต่ถ้ามืดมนได้ถามสมาชิกไปแล้วว่า ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น เมื่อสมาชิกทั้งหลายไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นก็หมายความว่าได้ตกลงแล้วในการที่จะอภิปรายรวม

พลตรี วิชัย พงศ์อินันต์ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ผมขอกราบเรียนเสนอว่า ในการที่จะได้ตกลงอภิปรายเป็นรายบุคคลนั้นเป็นการถูกต้องแล้ว แต่ว่าวิธีการปฏิบัติยังไม่ถูกต้อง คือหมายความว่ามีการตั้งต้น จากต่างประเทศไปศึกษา ๆ อะไรยุ่งไปหมด ผมก็ใคร่เสนอว่าให้ท่านประธาน ฯ เป็นผู้ควบคุม หมายความว่าให้เสร็จเป็นเรื่อง ๆ ไป เช่นต่างประเทศให้เสร็จเสียก่อน อาจจะมาถามเขาว่าท่านผู้ใดจะอภิปราย ถ้าว่าเกี่ยวกับกระทงการต่างประเทศก็ให้อภิปรายได้ ถ้าเรื่องอื่นขอให้เร่งรีบไว้ก่อน ผมขอเสนออย่างนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แต่เมื่อเป็นการอภิปรายรวมแล้วก็อาจจะหยิบยกถาม แต่ว่าสมาชิกท่านผู้ใดก็อยากจะอภิปรายเรื่องอะไร ถ้าหากว่าอภิปรายแบบนั้นนี้ก็หมายความว่าอภิปรายแบบรายกระทง เพราะเหตุว่าความที่แถลงมานักเป็นรายกระทงอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อรวมก็ขอให้ได้รวมไป

๑๐.๑๓ น.

นายเล็ก จุณณานนท์ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ก่อนที่จะเข้าข้อประเด็นซักถามรัฐบาลในข้อข้องใจบางประการนั้น ข้าพเจ้าอยากจะขอเสนอให้ที่ประชุมนี้ได้พิจารณาถึงพื้นเดิมของคำแถลงที่รัฐบาลได้แถลงมา ๑๕ ข้อนั้นด้วย ข้าพเจ้ารู้สึกคำแถลงที่ใช้คำว่าแถลงนโยบายนั้นยังไม่ตรงกับความมุ่งหมายของถ้อยคำ ข้าพเจ้าเข้าใจว่านโยบายนั้นตามพจนานุกรมของราชบัณฑิตยสถานแปลว่า วิชิตำเนินการ แต่ว่าเมื่อได้พิจารณาดังคำแถลงนโยบายที่

รัฐบาลได้แถลงมาแล้วจะเห็นว่าส่วนมากเป็นการเพียงแต่ แสดงความปรารถนาดีว่า จะทำ อย่างนั้น
 อย่างนั้นให้ดียิ่งขึ้น รัฐบาลไม่ได้กำหนดมาว่า รัฐบาลมีวิธิตำเนินการอย่างไร ในการที่จะนำ
 นโยบายนั้นไปสู่การบริหารที่ถูกต้องที่สุดดังที่ได้แถลง ดังจะเห็นตัวอย่างได้ในข้อ ๖ โดยชัดเจนว่า
 “ข้อ ๖ รัฐบาลนี้จะได้ส่งเสริมการรักษายาบาด และ การอนามัยของประชาชน รวมทั้ง การ ช่วย
 เหลือประชาชนในทางสวัสดิภาพให้ดียิ่งขึ้น” ทำอย่างไรจึงจะส่งเสริมให้ดียิ่งขึ้นได้ รัฐบาล
 ยังไม่ได้ให้นโยบาย คือยังไม่ได้ให้วิธิตำเนินการ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอฝากใจเป็นพื้นฐาน
 ก่อนที่จะซักถามต่อไปเป็นประการแรก รัฐบาลนี้ได้เข้ามาแสดงบนเวทีการเมือง มิใช่เพียงแต่จะ
 มากด่าว่า รัฐบาลจะแสดงให้ดีที่สุดเท่านั้น แต่ว่ารัฐบาลควรจะได้กล่าวให้ชัดเจนออกไปว่า
 การแสดงของรัฐบาลต่อไปนี้ รัฐบาลจะแสดงอะไร เช่นคอนเทอะจะมีการชักหรือว่าการรบ
 ก็จะมีการกันจริง ๆ มีเงินยงกันเพียงปวงบ้าง ๆ อย่างนั้นก็เป็นที่พอออกพอใจของประชาชนและ
 สมาริทธิซึ่งในฐานะเป็นผู้แทนของประชาชนที่จะได้ดูการบริหารของรัฐบาลนี้สืบไป เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าจึงขอฝากใจอีกประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งใครจะกล่าวเสียด้วยว่า รัฐบาลเองก็ค
 ดมาริทธิทั้งหมดก็ค ได้มีความเห็นออกเห็นใจรัฐบาลนี้ว่า รัฐบาลนี้จะเข้ามาบริหารราชการเพียง
 ช่วงระยะเวลาอันสั้น แต่ว่าเหตุผลอันมิใช่เป็นข้อปฏิเสธที่รัฐบาลจะผ่านไปได้เสียว่า ช่วงระยะเวลา
 อันสั้นอย่างนี้ เราจะวางรากฐานหรือจะแสดงวิธิตำเนินการให้ละเอียดถี่ถ้วนไม่ได้ ข้อนี้ข้าพเจ้า
 เห็นว่ามิใช่เป็นข้อที่รัฐบาลจะปฏิเสธ แต่ถนัดเห็นเลยคือไปว่า รัฐบาลขณะนี้ เป็นรัฐบาลที่จะ
 ต้องวางรากฐานที่จะต้องทำตัวอย่างอันดีงามไว้ให้แก่รัฐบาลต่อไป ตามคำแถลงของรัฐบาล
 นี้ รัฐบาลได้กล่าวไว้ว่า รัฐบาลนี้จะ เป็นรัฐบาลของประชาชน ถ้าว่ารัฐบาลได้ปฏิบัติโดยมี
 วิธิตำเนินการโดยวางหลักฐานเป็นการแน่นอนเช่นนั้นแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่ามีไว้เพียงแต่รัฐบาล
 จะเป็นรัฐบาลของประชาชนเท่านั้น ยังเป็นการแสดงว่า รัฐบาลนี้ได้ทอดทิ้งประชาชน แม้ถึงว่า
 ในกาลอนาคตกเมื่อเป็นเช่นนั้น ก็ย่อมเป็นหลักประกันอันเพียงพอว่าเมื่อรัฐบาล มิได้ทอดทิ้ง ประชาชน
 แล้ว ขอให้แน่ใจว่าประชาชนก็จะจะไม่ทอดทิ้งรัฐบาล เพราะฉะนั้นปัญหาเรื่องการที่จะมาเป็น
 รัฐบาลเพียง ๘๐ วันก็ขอฝากข้อนี้ไว้เป็นข้อตั้งแก้ด้วย บัดนี้ข้าพเจ้าจะขอเขาประเด็นในข้อ

ชักถามรัฐบาลต่อไป ประเด็นที่ท่านถามมีผู้เกี่ยวข้องได้ถามรัฐบาล รัฐบาลได้ตอบเมื่อก่อน
คือเรื่องการศึกษานี้ ข้าพเจ้าจะขอเรีบบอกเสียก่อน การศึกษาตามที่รัฐบาลได้แถลงว่ารัฐบาล
ได้พยายามที่จะจัดหาสถานที่เรียนให้เพียงพอแก่จำนวนนักเรียนนั้น ความจริงของมันก็จะมีขึ้นเมื่อราว
เดือนเมษายน พฤษภาคม และมีกันยายนนี้ แต่ข้าพเจ้ารู้สึกสงสัยว่า การได้เป็นไปเช่นนั้นจริง
แล้วหรือ ความจริงที่ปรากฏอยู่ในขณะนี้ขณะนี้ ในคณะแพทย์ศาสตร์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย เวลาซึ่งเป็นเดือนกันยายนก็ยังไม่ไปปลูกฝังเรียนกันอยู่ทั้งหมด อย่างนี้ข้าพเจ้า
ก็ยังสงสัยว่าจะเป็นไปตามที่ท่านได้แถลงแล้วหรือประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่งทุก ๆ สมัยมา รัฐบาลไม่ได้แก้ปัญหาในเรื่องเด็กไม่มีที่เล่าเรียน ซึ่ง
ขอประทานโทษที่จะต้องกราบเรียนด้วยความจริงว่า ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
ในขณะนี้ท่านก็ได้เคยผ่านการบริหารโดยตรงมาแล้ว ก็คือได้เป็นปลัดกระทรวงมาแล้ว ก็อยากจะ
ทราบว่า ทำไมมันมีเหตุขัดข้องอย่างไรในด้นที่แล้ว ๆ มา จึงมิได้แก้ปัญหาในเรื่องสถานที่เรียน
เสียก่อน เมื่อเป็นปัญหาเช่นนั้นดังที่ได้กราบเรียนตามเช่นนี้แล้วก็อยากจะถามต่อไปว่า รัฐบาลมี
นโยบายอย่างไร ในการที่จะแก้ปัญหาของเด็กในโรงเรียน ข้าพเจ้าเห็นว่าการศึกษาอันเป็น
รากฐานอันสำคัญ ประเทศชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระบบประชาธิปไตยจะเจริญไปได้เพียงใด
ขึ้นอยู่กับการศึกษาเป็นมูลฐาน แต่ว่าการศึกษาเช่นนี้ข้าพเจ้าและประชาชนทั้งหลายมีความรู้สึกกัน
มาว่าเรายังมิได้มีการแก้ไข แม้แต่ในส่วนใหญ่และแม้แต่ในส่วนปลัดก็ยังคงที่จะยกตัวอย่างให้
เห็นว่า กระทรวงศึกษาธิการไม่เคยได้หัดขอมแล้วในเวลาที่ให้การศึกษาแก่เด็กนั้น เราได้คำนึง
ถึงด้วยเรื่องเด็กพอเหมาะแก่การศึกษาที่จะได้รับหรือไม่ ความจริงที่เป็นอยู่ในขณะนี้ข้าพเจ้ายืนยัน
ได้ว่านักเรียนชั้นประถมปีที่ ๑ ครูสอนให้เรียนว่าพระพุทธเจ้าตรัสรู้อะไร อย่างนี้เป็นการสมควร
แล้วหรือที่จะให้การศึกษาขนาดนี้แก่เด็กชั้นประถมปีที่ ๑ อย่างนี้แต่เด็กชั้นประถมปีที่ ๑ เคย
ผู้ใหญ่ขนาดที่อายุมาก ๆ แล้วบางคนก็ไม่ว่าพระพุทธเจ้าตรัสรู้อะไร อย่างนี้เป็นต้น

และอีกประการหนึ่งข้อสำคัญที่สุดที่ระบุดูใจมากในขณะนี้คือว่าทำไมโรงเรียนทวดวิชาดัง
เช่นเป็นการอ้างพมามาขายเสียเถิด การเล่าเรียนในขณะนี้เห็นได้ว่ากระทรวงศึกษาธิการได้
เพิ่มค่าสำหรับตำราเรียนมาก เมื่อครั้งที่ข้าพเจ้าเรียนหนังสือตอน ประถม ๓-๕ ข้าพเจ้ามีหนังสือ

ถือไปเพียง ๓-๔ เด็ม แต่ว่าเวลานี้ประมาณ ๓ เท่านั้น มีกระเป๋ากลับบรรจุหนังสือหลายเล่มก็
 เป็นความจริงหรือก บ้านเมืองเจริญขึ้น รัฐบาลก็พยายามที่จะให้การศึกษาด้านยิ่งขึ้น การ
 เค้าเรียนก็จะต้องมีสาขาวิชาหลายวิชา แต่ว่าถึงได้ที่เป็นคุณ ถึงนั้นก็ยังมีโทษเป็นธรรมดา
 การที่เราเรียนหลายอย่างแต่ก็จับอะไรไม่ได้สักอย่าง นี่ก็เป็นข้อที่รัฐบาลมีนโยบายเช่นนั้นหรือ

อีกประการหนึ่งในเรื่องแบบเรียนก็เหมือนกัน แบบเรียนนั้นเวลานี้กระทรวงศึกษาฯ
 ได้กำหนดไว้ ๒ แบบ คือว่าแบบเรียนที่บังคับให้ต้องใช้ กับแบบเรียนที่ไม่บังคับ ข้าพเจ้าได้
 ทราบว่ารัฐบาลมีนโยบายอย่างไรจึงจะต้องไปกำหนดเช่นนั้น ถ้าจะกำหนดแบบเรียนที่บังคับ ก็
 บังคับเสียให้หมด ถ้าไม่จะต้องมีเนื้อหัดเนื้อหาควได้ว่าอย่างนั้นบังคับอย่างนั้นไม่บังคับ เมื่อมี
 สิ่งที่ไม่บังคับได้ โรงเรียนในประเทศไทยซึ่งมีตั้งหลายพันหลายหมื่นโรงเรียนก็อาจจะใช้แบบ
 เรียนที่แตกต่างกัน ความรู้รากฐานเดิมก็อาจจะมีความไปคนละอย่าง อย่างนี้ขอทราบจากรัฐบาล
 มีนโยบายที่จะดำรงในข้อนี้หรือไม่ เมื่อเร็ว ๆ นี้กระทรวงศึกษาฯ ได้ประกาศใช้ได้เคย
 พยายามที่จะใช้ตำราชนิดหนึ่งซึ่งเรียกตำราเบสิก ซึ่งประชาชนทั่วทั้งประเทศได้คัดค้านเป็นอย่าง
 ยิง ทั้งนี้ด้วยความเห็นห่วงว่าการเรียนเช่นนั้นจะเป็นการเรียนที่ไม่ได้ให้ความรู้แก่นักเรียนอย่าง
 ไร ข้าพเจ้ามีความเห็นห่วงถึงในเรื่องรากฐานที่เด็กจะได้เรียนคือไปว่า ถ้าหากว่ารัฐบาลมี
 นโยบายที่จะมุ่งถึงการศึกษาตั้งแต่เด็กแล้ว รัฐบาลมีนโยบายบ้างใหม่ที่จะเอาของดีของเก่า ๆ
 ที่เขาดีอยู่แล้วเอากลับเข้ามาแต่ที่เห็นสมควร อย่างเช่นในสมัยที่ข้าพเจ้าหรือท่านทั้งหลายที่อยู่
 ในถิ่นใต้เรียนมา ก็เคยเรียน อย่างเช่นมดอบทบรรพกิจเช่นนี้ หนังสือเหล่านี้เป็นหนังสือที่ได้อบรม
 รากฐานมาดีมาก เด็กสมัยนี้ด้วยเดี๋ยวนี้จะได้ดูว่าอย่างไรที่จะได้ดูไม่ได้อยู่แล้ว อักษรดูมกก็ดู
 อักษรกลางมกก็ดูอักษรตามก็ดู ไปตามดูจะมีดีก็ดูตามที่ทราบ ตั้งแต่เห็นถึงแม้จะเป็นการปลัด
 ย่อยก็ตามเถอะ แต่ว่าข้าพเจ้าได้เสนอและขอชกถามรัฐบาลด้วยเจตนาหวังดี เพราะเหตุว่าเด็ก
 นั้นรับอะไรได้ง่าย เมื่อรับแล้วจำกัดจนกระทั่งได้ถึงเห็นถึงที่ข้าพเจ้ากล่าวมานั้นข้าพเจ้าขอถามว่า
 นโยบายรัฐบาลได้มุ่งไปทางนี้บ้างหรือเปล่า ปัญหาเรื่องสถานที่เดาเรียนที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมาแล้ว
 ขอเพิ่มเติมอีกสักนิดหนึ่งว่า นอกจากจะเป็นการคัดขนาดของเค็กโดยตรง ก็ไม่มีที่ให้เดา

เรียนเด็กในวัยปฏิบัติยังเป็นการที่ทำความเดือดร้อนในชีวิตของเด็กด้วย ที่กล่าวเช่นนี้หมายความว่า มีสถานที่ไม่เพียงพอ กระทบวงการศึกษา ฯ ถ้าจำเป็นจะต้องมีการสอบคัดเลือก เพื่อให้เด็กเข้าเรียน การที่สอบคัดเลือกนั้นก็เป็นการแสดงอยู่ว่ากระทบวงการศึกษา ฯ นั้นจะรับแต่ผู้ที่มีความรู้เท่านั้นเข้าไปเรียน หรือจะลดหลั่นลงมาหน่อยก็ชื่อว่าปานกลาง แต่ว่ารัฐบาลมีนโยบายหรือไม่ที่จะคิดว่ามนุษย์เรานั้นถึงแม้ว่าจะมีการศึกษาไม่พอ ถ้าไปหน่อยก็สอบคัดเลือกเข้าเรียนไม่ได้ แต่ว่าชีวิตอนาคตของเด็กคนนั้นเขาอาจจะยิ่งใหญ่เป็นโคชนมากก็ได้ อาจจะเป็นรัฐมนตรีหรืออาจจะเป็นนายกรัฐมนตรีก็ได้ ๒๕๕๕ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับโอกาสที่เรียนอย่างเดียวก่อนแต่ยอมอยู่ด้วยความสามารถความรอบรู้อีกด้วย ซึ่งในข้อที่ข้าพเจ้ากล่าวนี้ ท่านทั้งหลายคงจะได้ทราบอยู่แล้วว่า ประวัติศาสตร์เองก็ยืนยันอยู่ว่า ผู้ที่เป็นรัฐบุรุษบางคนนั้นไม่ได้รับการศึกษาหรือมีหัวบ่าเกือมนอะไรเลยก็มี ขอนข้าพเจ้าขอถามว่านโยบายของรัฐบาลมีความเห็นอย่างไร

อีกประการหนึ่งก็คือว่า ข้าพเจ้ามีความเป็นห่วงว่ากระทบวงการศึกษา ฯ นี้เป็นกระทบวงที่ใหญ่โต มีภารกิจมากมาย เท่าที่ข้าพเจ้าได้กล่าวนี้ก็ยกมาเพียงเป็นส่วนย่อยเท่านั้น การที่รัฐบาลได้แต่งตั้งปลัดกระทรวงมาเป็นรัฐมนตรีเช่นนี้ รัฐบาลมีนโยบายอย่างไรในเรื่องหน้าที่ของปลัดกระทรวง ซึ่งท่านปลัดกระทรวงมาเป็นรัฐมนตรีอยู่เดี๋ยวนี้ ข้าพเจ้าเองและท่านทั้งหลายยอมรับกันว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้รอบรู้อย่างยิ่งในกิจการเรื่องการศึกษาของกระทรวงศึกษา ฯ เมื่อท่านได้มาดำรงรัฐมนตรีเช่นนี้ ข้าพเจ้าเป็นห่วงว่าการศึกษาที่ท่านได้ควบคุมดำเนินการอยู่นั้นจะมีค่าหรือขาดสมรรถภาพไปตามสมควรหรือไม่ ขอนข้าพเจ้าถามรัฐบาลด้วยเพื่อเป็นการรักษาเวตาของสภาตามข้อบังคับข้อ ๖๘ บัดนี้ข้าพเจ้าก็พูดมาครบ ๓๕ นาทีแล้ว จึงขอยุติได้เพียงแค่นั้น.

(มีต่อ)

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
 ครั้งที่ ๑๐/๒๕๐๐ (สามัญ) ชุดที่ ๒
 วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๐๐

ตอนพิจารณาญัตติขอให้แก้ข้ออภิปรายทั่วไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
 มาตรา ๑๕ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรร่วมกันเสนอ)

(ต่อ)

จอมพลอากาศ ฟื้น รณนภากาศ ฤทธาคนี (รองนายกรัฐมนตรี) : ไม่มี
 ความจริงอย่างที่ว่า และไม่เคยม่า ขอให้รับ และจะเกี่ยวพันไปถึงองค์พระบาทสมเด็จพระ-
 เจ้าอยู่หัว บอกว่าไม่เกี่ยว ผมเป็นประธานในที่ประชุม ไม่มีเลย เพราะฉะนั้นขอความกรุณา
 เมื่อเป็นเช่นนั้นขอความกรุณาอย่าเอาเรื่องมาอ้างอย่างนั้น ไม่ดี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะยืนยันก็ได้ ข้าพเจ้าคิดว่าอย่างกล่าวอย่างนี้

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ไม่มีอะไรก็ให้มันเริ่มเรียบร้อยไปครับ

จอมพลอากาศ ฟื้น รณนภากาศ ฤทธาคนี (รองนายกรัฐมนตรี) : ก็ท่าน
 ประธาน ฯ ไปปล่อย ไม่ได้เข้าประเด็นเลย

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : เข้าประเด็นกับองค์พระมหากษัตริย์ กระผม
 ขอกราบเรียน ฯ พณ ฯ จอมพล ไม่กระเทือนท่านหรอก ขอกราบเรียนเถิดครับ กระผมพูด
 เพื่อองค์พระมหากษัตริย์อยู่ จะถึงเจตาคับ ผมรู้สึกดี ไม่เป็นไรหรอกครับ แต่ถ้าจำเป็นต้อง
 พูด เราบอกอย่างนี้ครับ บอกว่า ฯ พณ ฯ รัฐมนตรีมหาดไทย นายพดคำรอดจเอก เฝ้า
 ศรัยานนท์ ไปรุดเสนอให้มีการจับกุมองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและรัฐมนตรีบางคนและ
 นักการเมืองบางคน อย่างนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ ๆ คุณพูดอย่างนี้ เพราะฉะนั้นคุณว่าเขาทำอะไรมาก็ได้ เพราะฉะนั้นกระทบกระเทือนท่าน

จอมพลอากาศ ฟิน รณนภากาศ ฤทธิราช (รองนายกรัฐมนตรี) : ใครจะเป็นบาปครับ ขอให้เขายืนยันมาเถย มันจะได้รู้กัน อย่างนี้ยังไม่ไหว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่าโมโห คอยดูก่อน

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : พูดถึงองค์สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไม่ได้ตามรัฐธรรมนูญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ว่ากันใจเย็น ๆ ค่ะ ว่า แต่ที่เงาของคุณหมดแล้วด้วย ข้าพเจ้าคิดว่าท่านก็พอแล้วคุณ ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านก็พอแล้วคุณ เกินไปแะแล้วข้าพเจ้าปล่อยให้พูด พอเถิดคุณ

นายฉันท จันทขุม (ร้อยเอ็ด) : ผมขอให้ก่อนคำนี้ เป็นการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ถ้าหากว่าจริง รู้จากใครขอให้แสดงออกมา

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ผมมาพูดเกิดคุณวงศ์จักรี ผมเกิดคุณองค์พระมหากษัตริย์ แล้วทำไมมาหาว่า กระหม่อมหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเดี๋ยวก่อน คุณกล่าวอย่างนั้นมันไม่สมควรเกินไปแล้ว หลักฐานก็ไม่มี เพราะฉะนั้นขอพเจ้าคิดว่าตอนเดี๋ยวดังกล่าวอย่างนั้น

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : เมื่อไม่มีอะไรก็บอกว่าไม่มี กระผมไม่ทำอะไรหรอก จะให้เป็นประวัติศาสตร์รอยจารึก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้ถอยเถย

นายसानนท์ สายสว่าง (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒) : รู้ว่าใครเป็นคนพูดแต่รู้แต่ไม่แจ้งความผิด รู้ว่าใครละเมิดองค์พระมหากษัตริย์ คือตัวผู้พูดเอง

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : พูดในสภา ๆ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ห้ามแล้ว

นายพีร์ บุญนาค (สุพรรณบุรี) : คุณท่านที่ ๑ คกรอขมา ไม่สำคัญประชาชน
ไม่ได้แต่งตั้งขึ้นมา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้ถอยเสีย มันไม่คงาม พุดเช่นนั้น

นายพีร์ บุญนาค (สุพรรณบุรี) : ผมถอนกรณีเกี่ยวกับองค์พระมหากษัตริย์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้ามีคำสั่งมาขอให้คุณถอยเสีย

นายพีร์ บุญนาค (สุพรรณบุรี) : ผมถอนถึงกรณีเกี่ยวกับพระมหากษัตริย์
และผมเกิดทุนของค้บดงัก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ ขอให้ถอยเสีย จะถอนใหม่

นายพีร์ บุญนาค (สุพรรณบุรี) : ถอนข้อ ในข้อไหน ว่ามา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : บอกว่าคุณเฒ่า ๑ จะไปพูดว่าสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
นะ พุดอย่างนั้นมันไม่ถูก

นายพีร์ บุญนาค (สุพรรณบุรี) : ผมว่ามีข่าว แต่ว่าเมื่อมันเสียแล้วท่านแก้มา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้ ขอให้ท่านถอยเสีย คำสั่งของประธาน ๑
ว่าเห็นสมควรขอให้ถอยเสีย ขอให้ถอยคำพุดนี้เสีย ข้าพเจ้าขอบอกขอให้ถอยเสีย จะถอน
หรือไม่ถอน ไม่ถอนข้าพเจ้าจะได้ปฏิบัติตามข้อบังคับ ข้าพเจ้าเสียใจ ขอให้ถอยเสียเถิด
ข้าพเจ้าไม่อยากจะทำอะไรให้มันรุนแรง

นายพีร์ บุญนาค (สุพรรณบุรี) : ผมเกิดทุนวงศ์จักรี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ ถูกละ คุณเกิดทุน ถูกไม่มีใครเถียง แต่
พุดอย่างนั้นมันไม่ดี มันไม่ถูกต้อง เพราะเหตุว่าข่าวอย่างนั้นมันไม่ดี ขอให้ถอยเสีย

นายพีร์ บุญนาค (สุพรรณบุรี) : ถอนให้ แต่ว่าผมเรียนไว้อันหนึ่งว่า ข่าว
อย่างนี้ มันจะไม่แต่งขึ้น ให้รัฐบาลรีบแก้รับคัดถอยเสีย ถึงกับบอกมีการก่อของกัน.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ ที่ท่านพุดเมื่อสักนี้ ขอให้ถอยเสีย

นายพีร์ บุญนาค (สุพรรณบุรี) : ผมไม่อยากจะเห็นถรณ์องเด้อคในเมืองไทย...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมบอกให้ก่อนเลย

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ก็ผมถามแต่ด้วยใจ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หยุค ๆ คุณจะถอนหรือไม่ถอน

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ก็ผมถอนแล้วเมื่อกัน ท่านไม่ฟังเอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถอนแล้วนะ

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ถอนซิ แต่ว่าผมจะเน้นบอกรัฐบาลได้ว่าให้
รับปรับปรุงเลย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ ของท่านเกินเวลาไปเยอะแยะแล้วท่านพอที่

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ผมยังมีเวลาครับ แต่ว่าผมเอาละกัน แล้ว
ก็ขอให้ที่ประชุมได้โปรดวินิจฉัยเอาเถาะว่า ความรู้สึกของประชาชนนั้น กระผมขอกราบเรียน
คือ ๆ พณ ๆ ประธานสภา ๆ และ ๆ พณ ๆ นายกรัฐมนตรี ว่า การที่ผมแต่คงออกมาใน
ครั้ง^{๕๕} ผมคิดว่าผม ตัวกระผมคนเดียวมันจะมีอันเป็นไป ผมคิดว่าไม่ใช่เป็นเรื่องสำคัญสำหรับ
ตัวผม.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ พอแล้วคุณ

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ถูกแล้วครับ ต้องเรียนให้ทราบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ เข้าใจดีแล้ว

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : แต่ขอเรียนว่าที่ผมเอาทุกสิ่งทุกอย่างมาพูด
ต้องการจะให้รัฐบาล ๆ พณ ๆ ได้ปรับปรุงบ้านเมือง ได้ปรับปรุงการปกครอง อย่างให้เกิดการ
อย่าง^{๕๕}จนไปอีก ผมจะได้ฟังแถลงต่อไป.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้ฟัง พอแล้ว

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : เอาละครับ พอก็พอ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าอยากจะใคร่ขอเคื่อนที่ประชุมหน่อย ขอให้
ระมัดระวังที่ประชุม^{๕๕}เป็นตราบันอันมีเกียรติ เราทำอะไรต้องระมัดระวังหน่อย การพูดจากัดในการ

ศรียาอะไรก็ดี การที่มาพูดคุย ๆ ประชาชนสภา ฯ ไม่ได้อนุญาต ถ้าเช่นนั้นประชาชน ฯ ก็ไม่ต้อง
มี ประชาชน ฯ เองต้องพยายามพึ่งแต่รักษาตามข้อบังคับอยู่แล้ว ขอให้เชื่อ ถ้าเช่นนั้นก็ไม่
ควรจะต้องเข้าพเจ้ามาเป็น เพราะฉะนั้นขอให้ระมัดระวัง ที่ถูกชนมาพูดคุย ๆ เป็นการไม่คง
งาม ท่าน

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :

ผมขออนุญาตให้คุณเยี่ยมพูด

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ผมไม่ได้อภิปราย แต่ยังคงใจ
ท้อหย ท่านประชาชนบอกว่าในสภานี้ผมไม่เกี่ยวข้อง ก็รักษาจะขอขแรงท่านไม่ให้ขแรง
อย่างนั้นแล้วมันจะมีระเบียบอย่างไร ท่านไม่ฟังนี่.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เอาละ ไม่ต้องขแรงอะไรอีก

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : นี่แหละคือระเบียบ ท่านไม่รักษา
ระเบียบข้อบังคับ จึงเถะเถอะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ถ้าหากว่าถ้าคุณทำอย่างนี้ ข้างเจ้าจะเอาออก
จากที่ประชุมเดี๋ยวนี้ เพราะเหตุว่าท่านไม่รักษาข้อบังคับ รมกวนเวลาของสภาด้วย

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ยกมือ ก็ไม่เห็นว่าคุณรักษาข้อ
บังคับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าคุณไม่นิ่งอีก ผมจะให้คุณออกจากที่ประชุม
เดี๋ยวนี้ฐานไม่ให้ความเรียบร้อย ผมจะอนุญาตให้คุณพูดเมื่อถึงคราว ค่อยไป คุณเยี่ยม ฯ พูด

๑๗.๓๘ น.

นายเทียม ณ สงขลา (ราชบุรี) : กระผมได้รับความกรุณาจากท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทยให้ได้ขึ้นมา ข้างในปัญหา ที่ท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติได้อภิปรายไปแล้ว
เมื่อตะกี้นี้ ประเด็นที่ถกต่างมานั้นเท่าที่ผมได้ฟังก็มีประเด็นเดียว แต่ก่อนที่ผมจะอภิปรายนั้น
ใคร่ขอเรียนว่า สิ่งหนึ่งที่พวกเราทั้งหลาย โดยเฉพาะตัวกระผมด้วย ก็ดูเหมือนจะเป็นเท่าที่ได้

ทั้งนี้ คือท่านผู้เสนอญัตติเปิดอภิปรายหรือโดยเฉพาะผู้ทูลอภิปราย เมื่อก่อนนั้นด้วย ก็มีจิตใจ
 ตรงกันในอันจะเคารพสักการะองค์พระมหากษัตริย์ ผู้ใดจะละเมิดมิได้ และหมิ่นประมาทมิได้
 คู่หมิ่นมิได้ นี่ตรงกัน แต่ว่าเท่าที่ท่านอภิปรายไปตอนต้น ๆ นั้นรู้สึกว่ามี ซึ่งสมควรจะแก้ไขใน
 ปัญหาข้อเท็จจริงที่ปฏิบัติการของพนักงานสอบสวนในเรื่องที่ว่า ควรจะจัดการกับหนังสือพิมพ์
 ไทยเสรีประการใดหรือไม่ แต่รู้สึกเสียใจในฐานะที่ท่านก็เกิดทุนพระมหากษัตริย์ แต่ท่านกลับตีไป
 บางทีอาจจะเกิดโมโหพูดอะไรพลาดไปเมื่อสักครู่นี้แล้วซึ่งท่านได้ถอนแล้ว ผมใคร่ขอทราบเรียนว่า
 ดำหรับการปฏิบัติงานตาม กฎหมายอาญาในเรื่อง ที่จะจัดการกับบุคคลซึ่ง กระทำผิดกฎหมายนั้น
 ก่อนอื่นนั้นในหลักกฎหมายทั่วไป สันนิษฐานว่า ขอให้สันนิษฐานว่าบุคคลทุกคนนั้นสุจริต เว้นไว้
 จะมีหลักฐานข้อเท็จจริงในการสอบสวนปรากฏจริง จะถือว่าเขากระทำความผิด ดำหรับปัญหาเรื่อง
 หนังสือพิมพ์ไทยเสรี ซึ่งท่านสมาชิกผู้มั่งเกียรติดำเนินการ และขอประทานโทษคุณหลวงอรุณพร
 พิศาล ได้เอาตัวอย่างขึ้นมาถ่าวเจ้า ๆ ทำไม่ถึงไม่จัดการ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาดไทย ในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ชนปกครองชนผู้ใหญ่ของกระทรวงมหาดไทยไม่จัดการ ละเลย
 อย่างนี้ ขอได้โปรดเข้าใจว่าอย่างนี้ การปฏิบัติงานการตามกฎหมายนั้น จำเป็นที่จะต้องปฏิบัติ
 การตามผลของการสอบสวน เมื่อผลของการสอบสวนนั้นตั้งแต่เจ้าหน้าที่ผู้ขอคัดออกมาถึง
 หัวหน้ากองคดีกรมตำรวจเดี๋ยวไปยังผู้บัญชาการตำรวจมีความเห็นว่าด้วยหลักฐานเหตุผล การ
 คัดความในกฎหมายนั้นยังไม่มีทางที่จะฟ้องผู้ต้องหาได้ โดยปกติชัดเจนว่าเป็นผู้ กระทำผิดกฎหมาย
 เราก็คงเคารพความเห็น สำหรับหลักวิชานานเจ้าหน้าที่ของมณฑล เจ้าหน้าที่ทุกคนมีความเห็นของ
 ตัวในหลักวิชาการ ที่จะมากถ่าวว่าตำรวจมีสองฝ่ายใช้ไม่ได้ ฝ่ายหนึ่งเห็นว่าควรฟ้อง
 ตำรวจอีกฝ่ายหนึ่งเห็นว่าไม่ควรฟ้อง อย่างนี้ขบคิดกรมตำรวจควรเอาออก เป็นการพูดที่ไม่มี
 เหตุผลทำอย่างนั้นไม่ได้ ถ้าทำอย่างนั้นแล้วท่านก็ถ่าวว่าทช.เจ้าวางตามเจ้าอย่างนั้นหรือ หรือ
 ถ้าหากว่าเราจำนองตั้งกรอย่างใดก็ได้ให้เจ้าหน้าที่ผู้เสนอมาเหมือนกันอย่างนั้นหรือ อย่าง
 เป็นภัยคือประชาชน ไม่เป็นหลักประชาธิปไตย แต่กลับเป็นเผด็จการไม่ชอบด้วยหลักปฏิบัติ
 การของราชการในระบบประชาธิปไตย ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่แต่ละฝ่ายนั้นมีการเคารพ

นับถือกันเป็นชน ๆ ท่านว่าต้องฝึกต้องฝ้าย เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความเห็นว่าต้องฝึกต้องฝ้ายใช้ไม่ได้มันไม่ถูก อย่าตีมันว่าแม่แต่ศาลของชาติ ศาลการของชาติ ทุก ๆ ศาลยังมีความเห็นไม่เหมือนกัน ศาลชั้นต้นว่าอย่างนี้ ไปศาลอุทธรณ์ว่าอย่างนี้ ไปศาลฎีกาว่าอย่างนี้ ความเห็นมันเป็นความเห็นโดยอิสระของศาลที่จะปฏิบัติการได้โดยความคิดเห็นตามหลักวิชาการ เพราะฉะนั้นท่านว่าตำรวจไม่ปฏิบัติการตามคำสั่ง ไม่ปฏิบัติการตามหลักวิชาการ ไม่ปฏิบัติการในหน้าที่กระตั้งเดิมให้หมิ่นพระบรมเดชานุภาพหรือในหลวงนั้น เป็นความเห็นที่ไม่ถูกต้อง ทั้งนี้ในปัญหาที่ว่าท่านว่ารัฐบาลนี้พยายามไม่รักษากฎหมาย โดยเฉพาะประเด็นหมิ่นพระมหากษัตริย์นี้ ตัวอย่างหรือว่าคำสั่งแรงโดยละเอียดที่ ๆ พณ ฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในฐานะหัวหน้าพนักงานสอบสวนของประเทศ คืออธิบดีกรมตำรวจ ก็ได้ชี้แจงแล้วว่าเราเสนอมาว่าไม่ควรฟ้อง แต่ท่านเองเห็นว่าควรฟ้อง ท่านจึงได้นำความเห็นเข้าสู่อ.ก.พ. กระทรวง และบังคับได้ตั้งสอบสวนอยู่เพื่อจะต้องการดำเนินคดีกับหนังสือพิมพ์ไทยเดี๋ย นี้ไม่ใช่ว่าอะไร ท่านควรจะชมเชยอธิบดีกรมตำรวจคนนี้ ในฐานะที่เป็นหัวหน้าพนักงานตำรวจของชาติ และทั้งท่านอ้างว่าในฐานะที่เป็นเจ้าพนักงานการพิมพ์ ทำไมไม่จัดการปิดโรงพิมพ์ หรืออะไรเหล่านี้ ขอได้โปรดเข้าใจด้วยว่าพนักงานการพิมพ์นั้น คือท่านที่ปรึกษาของกระทรวงมหาดไทย ได้แก่คุณหลวงอรุณโกวิทวาที่ ซึ่งมีอำนาจเต็มในการพิจารณาว่าโรงพิมพ์ใดปฏิบัติอย่างไร หนังสือพิมพ์ฉบับไหนปฏิบัติอย่างไร ฉบับไหนเป็นอย่างไร ผมได้ทราบว่าเจ้าหน้าที่พนักงานการพิมพ์ก็มีความเห็นว่าไม่ควรฟ้อง แต่อย่างไรก็ตาม ฯ พณ ฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยยังมีความเห็นว่าควรฟ้องเสนอ อ.ก.พ. กระทรวง และตั้งสอบสวนอยู่เพื่อดำเนินคดี ท่านกรุณาอย่าใจร้อนคอยฟังผลต่อไป

(มีต่อ)

การประชุมคณะรัฐมนตรี

การประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ค.ศ.นี้ คณะรัฐมนตรีได้พิจารณา
เรื่องดังนี้

๑. เสด็จฯ ศึกษาดูงานต่างประเทศ ได้เสนอร่าง ข้อบังคับว่าด้วย หลักเกณฑ์และ วิธีการ
ออกจากตำแหน่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ มา เพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาร่าง
ข้อบังคับนี้ สภาผู้แทนราษฎร (ชุดก่อน) พิจารณาแล้ว ลงมติให้ประกาศใช้บังคับได้ ขณะนี้
ยังอยู่ในระหว่างดำเนินการ

คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้ว รับหลักการและให้ดำเนินการต่อไปได้

๒. ตามที่ คณะรัฐมนตรีได้ลงมติ รับ หลักการ แห่ง ร่างพระราชบัญญัติ การ เลื่อนตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และได้เสนอร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้ไปยังสภาผู้แทนราษฎรเพื่อ
พิจารณา แล้วคณะรัฐมนตรีได้ขอถอนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาเพื่อพิจารณาใหม่นั้น

บัดนี้ กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อีกครั้งหนึ่งแล้ว เห็นควร
แก้ไขบางประการเสนอมา มีหลักการว่า แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร ให้นำหีบบัตรเลือกตั้งที่มีอยู่เดิมมาใช้ได้

LI RT

คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว รับผิดชอบ และให้นำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

๓. เดิม กระทรวงมหาดไทยได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการตรวจสอบจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ซึ่งได้รับการศึกษาอบรมจนชั้นประถมศึกษา และร่างกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการตรวจสอบจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งได้รับการศึกษาอบรมจนชั้นประถมศึกษา เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕ และได้เสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปเพื่อสภาผู้แทนราษฎร (ชุดก่อน) พิจารณาแล้ว ดงมณีให้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาออกประกาศไว้บังคับเป็นกฎหมายต่อไปได้ และขณะนั้นยังอยู่ในระหว่างดำเนินการ

บัดนี้ กระทรวงมหาดไทยรายงานว่า โดยที่จะต้องปฏิบัติการตรวจสอบผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ซึ่งได้รับการศึกษาอบรมจนชั้นประถมศึกษาเพื่อปฏิบัติการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑๕ และมาตรา ๓๑๖ ต่อไป ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวจะต้องดำเนินการพิจารณาออกเป็นกฎหมายและประกาศใช้โดยด่วน เพราะได้ระบุให้อำเภอและเทศบาลทุกแห่งดำเนินการประกาศแต่งตั้งจำนวนและรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งภายในเดือนตุลาคม ๒๕๐๐ จึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการตรวจสอบจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งได้รับการศึกษาอบรมจนชั้นประถมศึกษา และร่างกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติ การตรวจสอบ จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งได้รับการศึกษาอบรมจนชั้นประถมศึกษามา เพื่อขอให้ดำเนินการโดยด่วน เพื่อกระทรวงมหาดไทยจักได้ปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมายในเรื่องนี้ได้ทันกำหนดเวลาในรัฐธรรมนูญต่อไป

คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วย และให้ดำเนินการต่อไปได้

๔. กระทรวงการคลังรายงานว่า ตามที่รัฐบาล (ชุดก่อน) ได้เคยมีมติที่จะให้ข้าราชการบำนาญได้รับเงินเพิ่มเพิ่มขึ้น ซึ่งกระทรวงการคลังได้เคยเสนอหลักเกณฑ์มาแล้ว ๒ ครั้ง ครั้งแรกเห็นควรทำให้ข้าราชการบำนาญได้รับเงินเพิ่มเท่ากับเงินเพิ่มของเงินเดือน และต่อมาเห็นว่า การที่จะให้เช่นนั้นจะเป็นจำนวนมากเกินไป จึงเห็นสมควรให้ แต่ให้ลดลงจากเดิม

ในการเสนอกฎแรก มีผู้เห็นว่าเป็นจำนวนมากไป และในการเสนอกฎที่ ๒ ก็มีผู้เห็นว่าน้อยไป และรัฐบาลชุดก่อนก็ยังมีได้พิจารณาประการใด

กระทรวงการคลังจึงเห็นว่า ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่า ข้าราชการบำนาญได้รับเงินเพิ่มน้อยมาก ไม่พอแก่การครองชีพ ฉะนั้น กระทรวงการคลังเห็นพ้องด้วยในอันที่จะเพิ่มเงินเพิ่มให้แก่ข้าราชการเบย์หวัดบำนาญ แต่ควรจะให้ได้เท่าใดนั้น เห็นว่าเพื่อความเหมาะสม จึงได้ขอเกณฑ์ดังนี้

(๑) ให้ได้รับน้อยกว่าเกณฑ์ที่เสนอในครั้งแรก (เงินเพิ่มบำนาญเท่าเงินเพิ่มเงินเดือน) แต่สูงกว่าเกณฑ์ที่เสนอในครั้งที่ ๒

(๒) เมื่อข้าราชการรับราชการมานานพอสมควร เช่น ๓๐ ปีขึ้นไปแล้วออกจากราชการจะได้รับบำนาญและเงินเพิ่มรวมกันประมาณใกล้เคียงครึ่งหนึ่งของเงินเดือนและเงินเพิ่มที่ได้รับอยู่ ฉะนั้น จึงเห็นควรเพิ่มตามเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

๑. เบย์หวัดบำนาญจ่ายรายเดือน

เบย์หวัดบำนาญตั้งแต่เดือนละ ๕ บาทลงมา	ให้ได้รับเงินเพิ่ม	๓๕๐๐ %
ส่วนที่เกินเดือนละ ๕ บาท แต่ไม่เกิน ๑๐ บาท	ให้ได้รับเงินเพิ่ม	๓๒๐๐ %
" ๑๐ " " ๒๐ "	"	๘๕๐ %
" ๒๐ " " ๕๐ "	"	๖๕๐ %
" ๕๐ " " ๒๐๐ "	"	๔๕๐ %
" ๒๐๐ " " ๔๐๐ "	"	๓๐๐ %
" ๔๐๐ " " ๖๐๐ "	"	๒๐๐ %
" ๖๐๐ " " ๘๐๐ "	"	๑๕๐ %
" ๘๐๐ " ขึ้นไป	"	๘๐ %

๒. ข้าราชการเบย์หวัดรุ่นเก่าจ่ายรายปี

ให้ได้รับเงินเพิ่มตามเกณฑ์ใน ๑ โดยอนุโลม

LIART

๓. บำเหน็จ

ในบัคจุบันให้ได้รับเพียงเฉพาะอัตราเงินเดือนคูณด้วยเวดการราชการ แต่ตามระเบียบใหม่ ข้าราชการผู้ซึ่งออกจากราชการโดยมีสิทธิได้รับบำเหน็จตั้งแต่วันที่ระเบียบการเบิกจ่ายเงินเพิ่มพิเศษประจำเดือนชั่วคราว สำหรับผู้ที่ได้รับเงินในงบประมาณเบียดหวัด บำนาญ พ.ศ. ๒๕๐๐ ใช้บังคับเป็นต้นไป มีสิทธิจะได้รับเงินเพิ่มโดยให้ครึ่งหนึ่งของเงินเพิ่มของเงินเดือนคูณด้วยจำนวนปีเวดการราชการตามกฎหมายว่าหน้าบ้านาญ

ระเบียบการนี้เห็นควรให้เริ่มใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๐ เป็นต้นไป

คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย อนุมัติให้ดำเนินการต่อไปได้

อนึ่ง การประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๘ ต.ค. ๒๕๐๐ คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเรื่องต่อไป—

๑. เดิมคณะรัฐมนตรี (ชุดก่อน) ได้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๒) แต่ยังไม่ได้นำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา กระทรวงมหาดไทยจึงเสนอขอให้ดำเนินการเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไป

คณะรัฐมนตรีตกลงรับร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาเพื่อดำเนินการต่อไป.

๒. ตามที่คณะรัฐมนตรี (ชุดก่อน) ได้ลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบ้านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไปเพื่อสภาผู้แทนราษฎร (ชุดก่อน) พิจารณาแล้ว ลงมติให้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาออกประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายต่อไปได้ และขณะนี้อยู่ในระหว่างดำเนินการงานนั้น กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ฉบับนี้หลักการที่จะให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีสิทธิได้รับบำเหน็จบ้านาญเช่นเดียวกับข้าราชการ ซึ่งนอกจากจะเป็นการส่งเสริมกำลังใจแก่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานแล้ว ก็จะเป็นประโยชน์แก่กิจการท้องถิ่นเป็นส่วนรวมอีกด้วย จึงสมควรที่จะได้พิจารณาประกาศใช้กฎหมายฉบับนี้ต่อไป

คณะรัฐมนตรีตกลงรับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาเพื่อดำเนินการต่อไป.

๓. กระทรวงการต่างประเทศได้ออกตามรายงานสถานการณ์เอกอัครราชทูต ณ เวียงจันทน์ ว่า รัฐบาลลาวได้เชิญให้ประเทศไทยส่งผู้แทน ๒ นายไปร่วมในงานฉลอง ๒๕ พุทธศตวรรษ ซึ่งจะจัด ณ บริเวณพระราชอุทยานที่เวียงจันทน์ พร้อมกับงานออกงานประจำปี ระหว่างวันที่ ๕ ถึงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ นี้

คณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง ม.ถ. ปิ่น มาลากุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม เป็นหัวหน้า และนายสัญญา ธรรมศักดิ์ ในฐานะนายกพุทธสมาคมแห่งประเทศไทย เป็นผู้แทนไปร่วมในงานพิธีฉลอง ๒๕ พุทธศตวรรษ ตามที่รัฐบาลลาวเชิญมา

๔. คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นสมควรปรับปรุงวันหยุดราชการเดี๋ยวนั้นใหม่ ในที่สุดให้ประกาศวันหยุดราชการ โดยให้ตัด

วันแม่ วันที่ ๓๕ เมษายน

วันเด็ก วันจันทร์ของสัปดาห์แรกในเดือนตุลาคม และ

วันสหประชาชาติ วันที่ ๒๔ ตุลาคม ออกเสีย

และให้เพิ่มวันหยุด คือ วันสงกรานต์ วันที่ ๓๓ เมษายน กับวันปืยมหาราช วันที่ ๒๓ ตุลาคม วันหยุดราชการนอกนั้นคงเป็นไปตามประกาศเดิม

สำหรับวันเด็คนั้น ให้ทางกระทรวงศึกษาธิการกำหนดเป็นวันหยุดเรียนได้

๕. กระทรวงมหาดไทยได้ออกคณะรัฐมนตรีว่า ได้ตั้งการไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดเกี่ยวกับเรื่องการปฏิบัติตนของข้าราชการและเจ้าพนักงาน ผู้ดำเนินงานเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีความคืบหน้าได้โฆษณาทางวิทยุกระจายเสียงไปแล้ว จึงขอให้ตั้งข้าราชการกระทรวงทบวงกรมอื่น ๆ ได้ถือปฏิบัติเป็นแนวเดียวกันด้วย

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วย และตั้งให้ข้าราชการกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ถือปฏิบัติในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตามนัยคำสั่งกระทรวงมหาดไทยโดยเคร่งครัดต่อไป

ประกาศกระทรวงกลาโหม
เรื่อง ห้ามมิให้มีการมั่วสุมประชุมกัน

โดยที่ผู้รักษาพระนครฝ่ายทหาร ได้ตั้งห้ามมิให้ชุมนุมอภิปรายในเรื่องการเมืองในที่
สาธารณะใด ๆ รวมทั้งการเดินทางขบวนไว้แล้ว และอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ และ
มาตรา ๓๑ แห่งกฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๔๙๖ จึงขอประกาศให้ทราบทั่วกันว่า

- ๑. ประกาศของผู้รักษาพระนครฝ่ายทหารยังคงใช้บังคับต่อไป
- ๒. การจัดให้มีการมั่วสุมประชุมกันเพื่อประโยชน์ในการโฆษณาหาเสียงในการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้กระทำได้อันเมื่อ
- ก. เป็นการจัดให้มีการมั่วสุมประชุมกันเพื่อประโยชน์ในการโฆษณาหาเสียงในการ
เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้น
- ข. ผู้จัดโดยยื่นคำร้องขอและได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแล้ว คือ
จังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ให้ยื่นต่อตำรวจตรีสถานีตำรวจนครบาลท้องที่ และ
ผู้บังคับการตำรวจนครบาลท้องที่เป็นผู้พิจารณาอนุญาต
จังหวัดอื่น ให้ยื่นต่อนายอำเภอท้องที่ และผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้พิจารณาอนุญาต
ทั้งนี้ รวมทั้งการอนุญาตให้ใช้เครื่องขยายเสียงได้ด้วย
- ค. การโฆษณาจะต้องกระทำภายในขอบเขตของกฎหมาย และไม่ดำเนินการใด ๆ
ในอันที่จะก่อให้เกิดความกระด้างกระเดื่องในหมู่ประชาชน หรือทำให้เสียพันธไมตรีอันดีระหว่าง
ประเทศ

๓. ถ้ามีการเลิกใช้กฎอัยการศึกในเขตจังหวัดใด ประกาศนี้เป็นอันไม่ใช้บังคับใน
เขตจังหวัดนั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๐๐
(ลงชื่อ) พล.ท. ถ. กิตติขจร
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

การสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

โดยที่ใต้มีพระราชกฤษฎีกาให้เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๓ ทั้งราชอาณาจักร ในวันอาทิตย์ ที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๐๐ นั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดต่าง ๆ ได้ประกาศให้บุคคลที่ประสงค์จะสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๓ ยื่นใบสมัคร ณ ศาลากลางจังหวัดนั้น ๆ ตั้งแต่วันที่ ๒๒ ถึงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ศกนี้ ในระหว่างเวลาราชการ

จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๓ ซึ่งจะมีการเลือกตั้งในวันอาทิตย์ที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๐๐

กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๓ ซึ่งจะมีการเลือกตั้งตามพระราชกฤษฎีกาให้เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๐๐ ในจังหวัดต่าง ๆ ทั้งราชอาณาจักร ดังนี้

พระนคร ๘ คน, อุบลราชธานี ๘ คน, นครราชสีมา ๖ คน, ขอนแก่น, เชียงใหม่ เชียงราย จังหวัดละ ๕ คน, นครศรีธรรมราช, นครสวรรค์, ร้อยเอ็ด, ศรีสะเกษ, อุตรดิตถ์ จังหวัดละ ๔ คน, กาฬสินธุ์, ชัยภูมิ, ชนบุรี, นครพนม, บุรีรัมย์, พระนครศรีอยุธยา, มหาสารคาม, ราชบุรี, กำแพง, สตูลนคร, สงขลา, สุพรรณบุรี, สุรินทร์, จังหวัดละ ๓ คน, ฉะเชิงเทรา, ชลบุรี, นครปฐม, นราธิวาส, ปราจีนบุรี, ปัตตานี, พิจิตร, พิษณุโลก, เพชรบุรี, เพชรบูรณ์, แพร่, ลพบุรี, ลำพูน, สระบุรี, สุโขทัย, สุราษฎร์ธานี, อุตรดิตถ์ จังหวัดละ ๒ คน, กระบี่, กาญจนบุรี, กำแพงเพชร, จันทบุรี, ชัยนาท, ชุมพร, ตรัง, ตราด, ตาก, นครนายก, นนทบุรี, น่าน, ปทุมธานี, ประจวบคีรีขันธ์, พังงา, พัทลุง, ภูเก็ต, แม่ฮ่องสอน, ยะลา, ระนอง, ระยอง, เลย, สตูล, สมุทรปราการ, สมุทรสงคราม, สมุทรศาสตร์, สิงห์บุรี,หนองคาย, อ่างทอง, อุทัยธานี จังหวัดละ ๑ คน

แต่งตั้งเลขาธิการและเลขานุการนายกรัฐมนตรี

โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี ได้สั่งให้

๑. นายถวัลย์ อิศรเสนา ณ อยุธยา

เป็นเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

๒. นายแผน วรรณเมธี
๕๕ ๕ ๒๕๖๕
ทงน คงแควนท ๒๗ กันยายน ๒๕๐๐

เป็นประธานอนุกรรมการรัฐมนตรี

แต่งตั้งเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่าง ๆ

โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี รัฐมนตรีเจ้ากระทรวงต่าง ๆ ได้แต่งตั้งเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรี ดังนี้ คือ

กระทรวงคมนาคม

- ๑. พันโท เดอคร กุศลวงษ์
- ๒. นายตฤชต์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา และ
- ๓. นายตนิข ช่างตุ้มชัย
๕๕ ๕ ๒๕๖๕
ทงน คงแควนท ๒๕ กันยายน ๒๕๐๐

เป็นเลขานุการรัฐมนตรี ๑

เป็นผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรี ๑

กระทรวงศึกษาธิการ

- ๑. พ.ท. ชม มุณีกานนท์
- ๒. นางสำอางมาตี อติแพทย์
๕๕ ๕ ๒๕๖๕
ทงน คงแควนท ๒๕ กันยายน ๒๕๐๐

เป็นเลขานุการรัฐมนตรี ๑

เป็นผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรี ๑

กระทรวงเกษตร

- ๑. พันตรี ศุภิต จันทร์ยามี่
- ๒. นายศุภชัย ณ ระนอง
๕๕ ๕ ๒๕๖๕
ทงน คงแควนท ๒๕ กันยายน ๒๕๐๐

เป็นเลขานุการรัฐมนตรี ๑

เป็นผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรี ๑

กระทรวงกลาโหม

- ๑. พันเอก แดง เตมณารงค์
- ๒. นาวาอากาศโท พโยม เย็นสุดใจ และ
- ๓. นาวาตรี อำนาจ ไชยจันทร์
๕๕ ๕ ๒๕๖๕
ทงน คงแควนท ๓ ตุลาคม ๒๕๐๐

เป็นเลขานุการรัฐมนตรี ๑

เป็นผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรี ๑

กระทรวงมหาดไทย

๑. พันตรี ชุมทะยานราญรอน เป็นเดชานุการรัฐมนตรี ฯ

๒. นายอมร บุญดิษิต หัวหน้าแผนกเขาวชนัดสถานชาย กองการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมประชาสงเคราะห์ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยเดชานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย อีกตำแหน่งหนึ่ง

๓. นายคำรณ บิรัมย์ปุระ หัวหน้าแผนกการตำรวจ กองการปกครอง ส่วนการปกครองภูมิภาค กรมมหาดไทย ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยเดชานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอีกตำแหน่งหนึ่ง

๕๕ ๕ ๒๕๑
ทงน คงแถมท ๒๗ กันยายน ๒๕๐๐

กระทรวงยุติธรรม

ร้อยเอก สงวน คำวงษา เป็นเดชานุการรัฐมนตรี ฯ

๕๕ ๕ ๒๕๑
ทงน คงแถมท ๒๖ กันยายน ๒๕๐๐.

กระทรวงอุตสาหกรรม

๑. นายหวัชชัย ขาวสะอาด เป็นเดชานุการรัฐมนตรี ฯ

๒. นายกวีต วัฏยานนท์ เป็นผู้ช่วยเดชานุการรัฐมนตรี ฯ

๕๕ ๕ ๒๕๑
ทงน คงแถมท ๒๗ กันยายน ๒๕๐๐

กระทรวงวัฒนธรรม

ให้ นายพดตุทธี หิรัญรัมย์ เป็นผู้ช่วยเดชานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม

แทน พ.ท. ชม มุณีตานนท์ ผู้ช่วยเดชานุการรัฐมนตรี ฯ ซึ่งขอออก

๕๕ ๕ ๒๕๑
ทงน คงแถมท ๘ ตุลาคม ๒๕๐๐

LIRT